

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**POSTER
BARDAKLTI
KİTAP AYRACI
HEDİYELİ**

maksat
yeşillik
olsun...

SAYI 102
EYLÜL 2021
FİYATI 14 TL
www.kitapci.com.tr

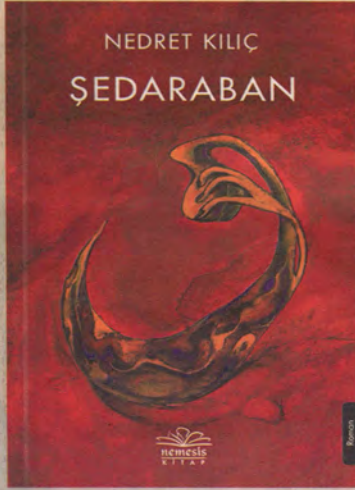
ŞİMDİ UZAKLARDASIN

Zeki Müren

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ÖZ TEMA: **MAHİR İBRAHİM** / **ŞEHİN** / **SEPER** / **BAHAR ERİS** / **MURAT MİNTES** / **BAKİ NİCE** / **PELİN BATU** / **SELÇUK ALTUN** / **SİNEM SİL** / **YALIN ALPAY** / **GÜLŞİM YELİN** / **ALİ LÜDAR** / **MİGE BOZ** / **REHMAN ÖZAR BİROL** / **GÖVNER ERKİN ERKAL** / **DÜNDAR HIZAL** / **BÜĞÜN GÖKBERK** / **TURGUT YÜKSEL** / **BAŞAK BÜŞÜK** / **İLHAMİ ALDÖR** / **İLKAY YILMAZ** / **ERTUĞRUL MAVİDOĞU** / **ÖMÜR ÖZ** / **M.K. PERKİNER** / **İSMAIL TAĞAR** / **SEYYİHAN YILMAZ** / **11 EVRİM ÇETİNER** / **AMET AY** / **ALIN AKAR** / **MAHİR ERİS** / **İSMAİL AYRIK** / **DOĞRUKAN TURAN** / **SEFİN TAYMUR** / **HAKİM A KARATAŞ** / **M.72** / **TRAFİK** / **KUTLUER**

Abstracts: Berkeley Bulletin

Kornelyus'un Ezgisi'nden sonra yazma serüvenine devam eden Nedret Kiliç, bu kez okurlarını Şedaraban isimli romanıyla selamlıyor.

Şedaraban insanın boşluğuna gelip onu sarsan çünkü tam da o boşluğu anlatan kurgusu ve içeriği ile ustalıklı yazılmış çok etkileyici bir roman. Bir ölüm kalım meselesi hakkında, bir ölüm kalım meselesi gibi kaleme alınmış olan. Şedaraban bir mektup aslında verdiği ilk haberle gözleri açan: Her hayatın bir kör noktası var. Ve insana çarpacak her şey orada yaşar.

-Hakan Günday

www.norakitap.com
www.nemesiskitap.com

nemesis
KİTAP

kitap365.com
online alışverişin yeni adresi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

Zeki Müren'in kitaplara sığmayacak hayat hikayesinden,
kenarda köşede kalan birkaç macera...

Uzun Tarih

ZEKİ MÜREN: TAM MACERA

Zeki Müren'in yıldızı 1950'lerin başında parlamış. Yükselmesi çok hızlı olmuş. Kendisini ifade etmek için müzikle yetinmemiş. Sanatın diğer alanlarında da çalışmalar yaptığı gibi, kendini gündemde tutacak magazin malzemesi de sunmuş. Kendi çizdiği desenlerden sergi açmış, şiir kitabı çıkarmış ve daha neler neler... Kitaplara sığmayacak hayat hikayesinden kenarlarda duran birkaç örnek sunalım.

YAZAR VE HİKAYECİ

Zeki Müren'in dergilerde köşe yazılan ve hikâyeler yazması 1950'li yılların tam ortasına rastlıyor. Yani daha çiçeği burnunda genç bir ses sanatkârıyken. Yazı ve hikâyelerden örnekler vermek lazım burada ama orayı şimdilik geçip, bu yazarlık kalkışmasının

Zeki Müren;
müzik, sinema ve
yazarlık derken
bir de esnaflığı
denemiş.

nasıl tepki gördüğüne bir örnek verelim. Naci Sadullah dönemin ünlü gazeteci yazarlarından biri; Atatürk'ün eşi Latife hanımla akraba. Zeki Müren'in bu yazarlık hevesine o sırada yazdığı "Peri Kızı" dergisinden seslenmiş. Başlık; "Zeki Müren Bey Evladım!.." gerisi malum. Bir had bildirmece, "Bu işler o kadar kolay mı" nasihatı falan. Lakin Naci Sadullah'ın o ara yazdığı dergi de bir magazin dergisi neticede. Yani ortada daha çok bir reka bet gerginliği var gibi. Zeki Müren'in bir dergide yazması o dergi için satış patlaması demek.

ZEKİ MÜREN MAĞAZASI

50'li yılların ortası Zeki Müren için arayışlarla geçmiş. Müzik, sinema ve yazarlık derken bir de esnaflığı denemiş. 1955 yılında Galatasaray, Meşrutiyet Caddesi gibi işlek bir mekânda

ZEKİ MÜREN

PARFÜMÖRİ — MÜCEVHERAT — BİJUTÖRİ

VE

TUHAFİYE

Mağazası Yarın Açılıyor

GALATASARAY — MEŞRUTİYET CAD.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>22

Mehmet Ali & Akşamsefası

büyük bir mağaza açmış. Mağazada parfüm reyonunun öne çıktığını vurgulayıp şunu hemen belirtelim; dünyada adını ürün markası olarak geliştirenlerle daha çok son 20 yılda karşılaşırız. Üstelik bu genellikle adını ürüne pay ya da bedel olarak veren kişiler oluyor. Zeki Müren adını bir mağazaya veren ilk ünlü kişilerden biri olduğu gibi, ticari anlamda da elini taşın altına uzatmış. Ancak bir sanatçı olarak ticareti pek kıvrıramasın olacak ki yaklaşık bir yıl sonra mağazanın kepenklerini kapatmış.

ÇAY VE SEMPATİ 1965

Robert Anderson'ın yazdığı eser 1953'te sahneye konuluyor önce. Sonra roman ve sinema uyarlaması geliyor peşinden. Ve 1956'da İstanbul Arena Tiyatrosu Çay ve Sempatî'yi ülkemizde sahnelemeye karar veriyor. Eser özetle şöyle; Tom Lee hassas, ince ruhlı ve romantik bir öğrencidir. Maçlara gitmekten gitar çalmayı sevmez. Okulda bu nedenle öğretmen ve arkadaşları tarafından alay konusu olmaktadır. Ve bu öğretmenin karısı, kocasını arayıp bulamadığı romantizmi Tom Lee'de bulur. Olaylar gelişir. Eserin yerli uyarlamasını Cüneyt Gökçer yönetecektir. Başrol için Zeki Müren önerilince başta kuşkuyla yaklaşıyor. Ancak Ankara'da gerçekleşen tanışma

ve bir prova sonrası, işin olacağı görülüyor. Zeki Müren oyunun hazırlıkları sürenken röportajlara başlıyor. Başına "Bu oyunu sanki beni düşünüp yazmışlar" diyor. Zaten bir süredir sinema deneyimi de olan Zeki Müren bu ilk ve son tiyatro serüveninden de alınının aklıyla çıkıyor.

SİYASETE GİRİYOR

Tarihin en çalkantılı yılı 1968'de şakayla karışık "siyasete gireceğim" demiş ve ortalığı karıştırmış. Program yaptığı hıncahın gazinolarda bu konuda lehine tezahüratlar başlayınca işi ciddiye alanlar olmuş. İktidar ve muhalefet içinde "olsun" ve "olmasın" diyenler tartışmaya başlamış. Neyse ticarete kalkışıp pek yürütemediği günler aklına gelmiş olacak ki bu konunun üstüne fazla gitmemiş.

FATİH SULTAN MEHMET 1983

Mağazin gazetecileri akıllarına parlak fikir geldiğinde hemen telefona sanılır ve tanınmış yıldızları arar. 50'li yıllarda başlayan bu iş günümüzde de sürmekte. Onları türlü şekillere sokup haber yapmak ve sansasyon yaratmaktır amaç. Kimi zaman aranan kişi "iyi, gündem oluruz bari" der, kimi zaman da "Maymun olacağız ama bu herife de yok denmez şimdi" diye düşünüp kabul eder. Bunun ustalarından biri de 2019'da hayatını kaybeden Aykut İşıklar'dı. 1983'te Bulvar Gazetesi'nde çalışırken davranmış telefona Zeki Müren'i aramış. Paşa "kırmamış" ta bii muha biri. Dönemin ünlü makyajcısı Corci, sakalı bıyığı takıp bir güzel boyamış sanatçıyı. Fotoğrafın altına da yazmışlar "İşte Zeki Müren'in en sevdiği ve örnek aldığı tarihi kişilik Fatih Sultan Mehmet" falan.

Daha neler neler... Türkiye'nin ilk gelişkinses kayıt stüdyosu açma planlarından tutun, fotoroman denemelerine kadar türlü türlü maceralar... Artık binleri yakında derler toplayar bu işi. Okuması da izlemesi de keyif verecek rengârenk bir hayat hikâyesi henüz toplanmamış.

Liberace'ye şoför dayan

Buğün Las Vegas yalın kumar merkezli olarak
Oraya giden yarı yabaner bütün insanlar

Unutulanların unutanları unutmadığı gün her şey değişir.

UNUTAMAYANLAR

OZAN BİNGÖL

ve en güzel şekliyle yapmaya çalışırdı. Birplak çalışması varsa, uç ay boyunca plakta yer alacak şarkıları evde kendi kendine okurdu. Sonra bir gün belirlenirdi ve stüdyoya gidip 12 tane şarkıyı birden okur ve çıkardı. Yani yarım yarım okumazdı. Yapmış olduğu her işi se veerek yapardı. Yer alacağı sahneye yenilikler getirmeye çalışırdı, giyeceği kıyafetleri kendi çizirdi. Yenilik yapmayı çok se verdi ve hep iltiraye dönük bakardı. "Bir gün bunlarieser olarak karşınıza çıkabilir", derdi. Çok daha güzel şeyler yapacaktı ama ömrü yetmedi.

Unutamadığınız bir anı var mı?

O kadar çok güzel anımız var ki... Yıllar boyunca birçok güzel anımız oldu. Mesela bir gün Bodrum'daydık, Gencer Ener "Hadi Kuşadası'na gidelim", dedi. Çıktık yola, ben arabayı kullanıyordum. Tabii Zeki Bey de girer şamata yapıyor, şarkılar okuyor. O sırada ben de onla eğlenmeye dalmışım. Sonra bir baktık ki Marmaris'e gelmişiz. "Aa burada ne isimiz var?" dedi Zeki Bey, "Vallahi bilmiyorum, demek ki yolu karıştırdım" dedim ve dönüp tekrar Kuşadası'na gittik. Gencer Ener'in o teline gittiğimizde "Siz niye geç kaldınız Zeki Bey?" diye sordu. Zeki Bey, "Ay sorma, şarkılar türküler, girer şamata derken kendimizi Marmaris'e bulduk." Hiç unutamadığım anlardan birisidir bu benim için. 🌟

Michael Ayer

- Uzun ajansı kurduk ama yangın uçağı almayı unuttuk.
- Otoyolu, köprüye garanti verdik ama çiftçiye garanti vermiyoruz ürünümüzde unuttuk.
- İtibarı(!) koruduk ama tedbiri unuttuk.
- Birileri her gün porsiyon büyütürken dargelirliye porsiyon küçültmeyi önderdik ama porsiyonu var mı yok mu diye sormayı unuttuk.
- Bütçede harcamaları artırdık ama yatırımları unuttuk.
- Bürokraside makamrıntı kolaylığı küçük bir mutlu azınlığa üç beş maaş verdik ama asgari ücretli, memuru, çiftçiyi, esnafı unuttuk.
- Ülkeyi şantiye alanına çevirip, her yeri beton yaptık ama yeşilli unuttuk.
- IMF'ye borç vermiştik, galiba geri almayı unuttuk.
- İki ayrı 100 günlük program açıkladık ama icra etmeyi unuttuk.
- Gri pasaportla yurt dışına görevli gönderdik ama geri getirmeyi unuttuk.
- 25 kuruluş poşete itiraz ettik ama bir yolda ödediğimiz 800 milyar lira verginin hesabını sormayı unuttuk.
- Kişi başına geliri 8500 dolar seviyesinin indirerek ama 25.000 dolara çıkarma vaatlerini unuttuk.
- Yeni sistemle uçacaklık ama galiba yine uçmayı unuttuk.
- Yüksek gelirli ülkeler sınıfına geçtik ama vatandaşları götürmeyi unuttuk.
- Faiz denen şeyden hep nefret ettik ama düşürmeyi unuttuk.
- 2003 yılı Acil Eylem Planı'nda TRT payının kaldırılacağını vadettik ama kaldırmayı unuttuk.
- 1999 yılında geçici gelenenölz iletilişim vergisini ilikeze uzattık, geçici gelip kalcıcolan diğer vergiler gibi onu da kaldırmayı unuttuk.
- Milyonluk ön ödemeli konut satışlarında damga vergisini sıfırladık ama işsizlik maaşından bile kesilen damga vergisinden vazgeçmeyi unuttuk.
- En zengin ile en yoksul arasındaki fark 7,5 kate ulaştı, galiba gelir dağılımını düzeltmeyi unuttuk.
- Katarı yapıp anla herkese eşit yolumay, unuttuk.

- Herseçim öncesi vatandaşları hatırlayıp, seçimin ertesi günü unuttuk.
- Her ramazanda tok olan açın hâlinde anlaşıp diyesabah akşam konuştukama sonrasında hâlden anlamayı unuttuk.
- Her yere üniversite olarak üni versite mezunı sayımı yükselttik ama onlara istihdam yaratmayı unuttuk.
- Eğitim demiyarlar harcanarak başlatılan ve her çocuğuntabietli olacak denilen FATİH Projesi'nde tablet dağıtmayı unuttuk.
- "Yerli uçağıımız göklerde" diye afişler paylaştık ama uçağı bir türlü yere indirmedik, belki de yere indirmeyi unuttuk.
- Üretmeden üretenden daha çok kazandığımız vergi sisteminin mucidi olduk ama doğal olarak üretmeyi unuttuk.
- Emeklilik yaşında Avrupalı olduk ama maaşında Avrupalı olmayı unuttuk.

Halk unuttukça
iktidarlar bu
unutkanlıktan
beslenmeye
devam ederler.

- Vatandaşın enflasyonunu her defasında gayet düşük gösteren TÜİK'in hangi marketlerden alışveriş yaptığını vatandaşla paylaşmayı unuttuk.
- Belli bir gruba sürekli vergi affı getirip bu affardan yararlanma imkânı hiç olmaları unuttuk.
- Doğalgaz rezervi bulduk ama vatandaşın kullandığı gazı ucuzlatmayı unuttuk.

- Asgari ücretliye kemer sık dedik ama sıcakak bir kemeri dahi olmadığını unuttuk.
- Merkez Bankası'nın yedekakçesini kullandık ama yerine koymayı unuttuk.
- Her yasayı torbaya koyup normal yasa çıkarmayı unuttuk.
- Ve o kadar çok üzdük ki bizi, şu kisa ömrümüzde mutlu olmayı unuttuk...
- Aslında gazetecilikte olduğu kadar siyasette de asılan bir durumdu fikri takip, iktidarı denli gerçek ve uygulanabilir vaatler verdiğini ya da bu vaatlerin ne kadarnı gerçekleştirip gerçekleştirmediğini sormak, sorulamak gerekir. Aynen vergilerimizin peşine düşmemiz gerektiği gibi siyasiler tarafından vadellen uzun soluklu ve sabir gerektiren bütün işlerin de hakkı ile tamamlanıp tamamlanmadığını takip edilmesi şarttır ve gerçek demokrasinin bir gereğidir. Aksi halde halk unuttukça iktidarlar unuttukça beslenmeye devam ederler. Günübirine, her iktidar bozar ama mutlak iktidar mutlak bozar. 🌟

Ne kadar yakından bakarsan
o kadar az şey görürsün.

Ne olur hatıra beni.
Çünkü o anlar sadece senin değil.

Bir gün öyle bir yağmur yağacak ki
cobblestliğin bütün taşlarını
temizleyecek.

Umrunda olan tek şey,
artık hiçbir şeyi umursanmıyor olmam.

Biz kadınlar, hâlâ insan
olduğumuzu kanıtlamaya
çalışıyoruz. Bütün dünyada
insanız halbuki, Afganistan dâhil!

AFGANİSTAN DÂHİL!

Hiç bitmeyen bir av sezonunun
av hayvanlarıyız. Hem
öldürilmeye çalışıyoruz hem
bağırıyoruz, "İnsanım ben insanım!"
Biz kadınlar, hâlâ insan olduğumuzu
kanıtlamaya çalışıyoruz. Bütün
dünyada insanız halbuki, Afganistan
dâhil!

Ben bu yazıyı yazarken Af gani stan'da
erkekler havaalanlarına koşuyor
ülkeden kaçmak için, kadınlar
evde oturup ya öldürülmeyi ya
yıldırılmayı bekliyor. Afgan bir
kadın, güngörmüş bir kadın belli,
bir ekrandan Amerika'ya ve dünyayı
yönetenlere bağırıyor, "Utanın!
Tiksiniyoruz sizden! Utanın!"

Oysa "Uyumsuz Çağ"ı bu.
Utanasıya gereklerini
yerine kurbanları
utunuyor. Her yerde,
bütün ülkeler,
doğal olarak
Türkiye dâhil.

Ne zaman
anlayacağız
acaba?
Kendimizi
korumamız
gerekıyor.
Bizi koruyan bir
hukukun varlığına
güvenemiyor artık.

Afganistan hariç değil, Türkiye
zaten dâhil. Bütün kadınları
korumayacaklar. Sen ve ben
hariciz mesela. Zaten hep aynı
kadını öldürüyorlar, biliyorsun.
O gülümseyen genç kadını. O
fotoğraflar hep aynı kadına ait.
Boyun eğmemeye çalışan, insan
gibi yaşamaya çalışan ve itaat
etmeyeceği besbelli bir kadın o. Hep
aynı kadını öldürüyorlar, biliyorsun.
İstedikleri gibi olmayan o kadını.
Sen dâhilisin yani. Ben zaten epeydir
dâhilim.

Ofkeli bile değilsin artık. İçin kurudu
ökleden. Korkuyor musun? Elbette.
Niye korkuyorsun! Ama korkun
seni başka birine, daha itaatkâr bir
kadına mı dönüştürecek? Hayır.
Birden bir sabah kalıup "Vazgeçtim,
onları istediği gibi olmasınlar"
verirsin. O zaman ne olur? O zaman
artık daha neler! İnsan olduğuna

Gürültüde...

inanmaktan ve bunu söylemekten
vaz mı geçeceksin? Ne münasebet!
Olduğun gibi dur ewela, olduğun
gibi olmaya devam et, edelim.
Buradan başlayacak ne direnişiyse
artık bu bekledikimiz. Ama
kendimiziz savunmayı öğrenmemiz
lazım. Ne demek istediğimi
biliyorsun.

Farkındasın değil mi? Olimpiyatlarda
hep daha güçlü olmaya çalışan
kadınlar yüzümüzü ağarttı. Bu bir
tesadüf mü? Bir şey oluyor, kadınlar
kav ga etmeye öğreniyor. Kenar
mahallelerde, üçraşehirlerde genç
kadınlar -bunu İnan söylemişti bana,
giderek artan rakamlarla kav ga
etmeye öğrenmeye çalışıyor. Ve bu
olacak görüyorsun. Ben görmek
istiyorum kendi adıma.

Hiç bitmeyen
bir av sezonunun
av hayvanlarıyız.

Kendini öldürmeye
çalışan bir adamı
eşek sudan gelene
kadar döş
videosunu
çekip bir
kadını görmek
istiyorum. "Ben
yaptım, çok da
güzel yaptım,
pek de güzel oldu"
demesini istiyorum.
"Halıkı kin ve nefrete"

sevk mi ediyorun acaba?
Ah bilersen daha ne kadını yutup
durdurmuşu. Yutup durduğumuzu.
Şimdi hep birlikte, Afganistan'daki
kadınların nasıl bir yok edici
kararıyla gömüldüğünü izliyoruz.
Belki bu yazı yayımlandığında o
kadar çok izlemiş olacağız ki bu bize
kaçınılmaz bir kader gibi gelmeye
başlayacak. Alışır mıyız acaba?
Alışmayalım. Çünkü Afganistan dâhil.
Türkiye hariç değil.

Kadınlar Afganistan'la ilgili bir
şeyler söylerken, biliyorum, sen de
biliyorsun, farkındasın. Afganistan
bizim ülkemizden sandığı kadar
uzakta değil. Ve şimdi Türkiye'de bir
adam "Taliban'ın zafarını kutlamak
için" lokum dağıtıyor. Varlar ve
çoklar. Afgan müteclerinden önce de
vardılar, onları "gönderseniz" bile
olacaklar.

Diyeceklerim bu kadar. ✨

Bir çocuktan asla umudu kesemezsiniz. Ve umut, şans verilmeyi bekleyen bir çocuktur. Umuda şans verirsiniz bir gün mucize sandığınız gerçek olabilir.

UMUDA KURŞUN İŞLEMEZ

BAHARERİŞ

Kız, şafak vakti Pakistan'ın uca bir köyünde dünyaya gözlerini açtı. Köyde oğlan çocukları doğunca silahlarla kutlanırdı. Kızlar ise duvarlarında gizlenmek, nemse pijirmek, çocuk doğurmak içindi. Köyhalkı annesine acımış, babasını isimle tebrik etmemişti.

Geleneklere göre bir bebeğin doğumunuyedinci gündükekutlama yapıldı. Onun içinbir kutlama yapılmadı. Ailesinin konuklara ikram edilecek keçiğini ve pirinci alacakparası yoktu. Dedesinin paravardı ama oğlan olmadığ için ona harcamaşa değmezdi.

Oysa eğitilmiş baba, bir kıza olduğ için mutluysa, "Bu çoktaka farklı bir şey var, biliyorum" diyordu. Ona Afganistan'ın efsanevi deniz savaşçısı Malala'ninismisini verdi. Kadınlara esaretin yakıştığı bir toplumda, kızına mücadele cesareti aşılamaya kararlıydı.

MUTLU HAYATTAN RADYO MOLLA'YA

Malala ve ailesi, "Pakistan'ın İsviçresi" olarakbilinen Swat Vadisinde sakın ve mütevazı bir hayat yaşıyorlardı. Köyleri sadece seccam zamanında oy için ziyaret edilen, unutulmuş bir yerdi. Malalaokul çağına geldikten sonraherp sınıf birincisi olan, azimli ve çalkışan bir öğrenciydi. Sınıf arkadaşları, "to bir dâht" diyordu. Büyüdünce ya mucit ya politikacı olmak istiyordu. Eğitim onunüçinher şeydi.

Malala 10 yaşındayken, Pakistan Taliban'ı bölgenin yönetiminele geçirdi. O andan itibaren Swat'tahayat değişmeye başladı. Yerel halk Taliban'ı başta sevmişti. Sahneye yumsakbir giriş yapmışlardı. Söylemleri ilmiydi. Tercerede yavaşça istilan kurbalgaç gibi, köylüler de yavaş yavaş ısındı Taliban'a. Kendilerini az ötede bekleyen, vahşetinhizni farkında değillerdi.

"Radyo Molla" dedikleri liderleri Fazlullah, her gün yerel halka vaaz veriyordu. İnancılı halkbu konuşmalarını seviyordu. İslam'aduyduğu sevgisizsenz ederken ağlıyor, depreme müzik ve film gibi "günahların" neden olduğunu anlatıyor, adalet vaat ediyordu.

Fazlullahyeterincetaban yapıp güçlendikçe, ilimli mesajları farklı biryöne saptı. Önce kitaplar, der giler, filmler meydanlarda yakıldı. Köyün tek camisi de Talibanin tekelinde bir propaganda aracıydı. Başka bir gün kaynağı kalmadığından, artık köydekiler o ne derse inanmak zorundaydı.

Sonra sıra askere geldi. Polis karakollarnteker teker bombalandı. Yeni rejime karşı çanaklar öldürüldü. Halk artık çok huzursuzdu. Huzursuz olduğunu söylemek bile suçtu. Malala'nin deyimile, "Bazinsanlar hayaletlerden, bazılanörümceklerden ya da yılanlardan korkar; o günlerde biz insanlardan korkuyorduk."1

Sonrasındaıraağın uçların varlıklarınıntemeline tehlikeli bir başkaldırı olarak gördükleri eğitime geldi. Eğitim çocuklara sorgulanmay öğrettiği bir zındı, böyle bir potansiyel taşıdığı için tehlikeliydi. Herkesin bir halk, baskı rejimin en güçlüsilahıydı.

"Kız çocukların okuması kabul edilemez, haşaaa" demişti Taliban. Kız çocukları sadecekurba giyerse ve dini eğitim alırsa okuma gidebilirdi. Oysa Malala yüzünü örtmek istemiyordu, "yüzümü örtmek kimsiğini örtmek gibiydi." Öte yandan Taliban'ın emrine uymamak, ölüm cezası demekti.

Taliban, kendilerine karşı gelenlerin isimlerini caminin hoparlarından köye yayınıyor, buyruklara uymayanları öldürüyordu. Cesetler meydanlara atılıyor, böylece herkeşsabah iş giderkenonları görbiliyorlardı. Üzerlerine notlar ilştiriyorlardı: "Saat 11'e kadar bu cesede dokunmayın, yoksa sıra size gelir."

Halk işe simmişti. Taliban'ın zulmüna haber yapmak isteyen uluslararası gazeteciler kaplançalp bil gı almakistede de, kimsce korkudan konuşmak istemiyordu.

Ancak Malala'ninbasına göre, sessiz kalmak yaşama hakkını kaybetmekti. Babasının savaşçı genlerini taşıyan Malala, 11 yaşındayken Gul Makai takma isimle, Taliban rejiminde kız çocuklarının neleryaşadığınıher gün gizlice BBC Urdu servisine yazmaya başladı.

"ENDİŞELENME, TALİBAN KÜÇÜK BİR KIZLA UĞRAŞMAZ"

Taliban durumu öğrenince, Malala'yatehditler savırdı: "Kim olduğuna biliyorsun, yaşığın denkai, konuşkötü olur!" Kimse Taliban'ın çocukları hedef alacağını, o kadar zalim olabileceğini düşünmüyordu. Dinden imandan söz eden, çocuklara el sürer miydi hiç?

En yakın arkadaşı Münibe de çok tedirgindi. Malala onu sakinleştiriyordu: "Endişelenme, Talibanküçük bir kızla uğraşmaz." Oysa kendisi de korkuyor, geceleri öldürülmek için dua ediyordu.

Malala bir gün kız arkadaşlarıyla birlikte serviste okuldan eve dönüyordu. Annesi tek başına yürümesinden korktuğu için servise binmeye başlamıştı. Kızlar serviste gülüşüp şakaşıırkenbirden servis aracı durdu. Durduran, yüzü örtülü bir Taliban militanıydı: "Malala hanginiz?" diye bağırdı. "Söyleyin, yoksahepinizi vururum!" Kimse konuşmadı. Yüzü açık olan tek kız Malala'ydı. Adam silahını çıkarp üç el ateş etti. Kurşun, Malala'nin

Kurşun güzellebeynine kıyamasa da, doktorlara göre yaşama olasılığı çok düşüktü. Önce Pakistan'da tedavi gördü. Buyeteri olmasına onu uçakla İn gitereye götürdüler. Hayatta kalmasıherkesce görebir mucizediydi.

"UNUTMA Kİ UMUDA KURŞUN İŞLEMEZ GÜLÜM!"

Bir çocuktan asla umudu kesemezsiniz. Ve umut, şans verilmeyi bekleyen bir çocuktur. Umuda şans verirsiniz bir gün mucize sandığınız gerçek olabilir. Malala da yoğun tedavinin, umudun ve sevginin etkisiyle yavaşyavaş iyileşti. Sonunda ayağa kalktığıında dünyaya da ayağa kaldırdı. O artikumudunve cesaretin simgesiydi. 17 yaşında Nobel Barış Ödülü'nu aldı. Nobel alan en genç kişi oldu.

Babasına sordular: "Malala'yı kim vurdu?"

Baba cevap verdi: "Malala'yı biri vurmadı. Malala'yı bir zihniyet vurdu."

O zihniyet bugün hâlâ onu gündüzyerde vurmayıhedefliyor. O ise dünyanın her yerinde çocukların eğitim hakkı için mücadeleye devam ediyor. Çünkü eğitim, baskıcı bir rejim için büyük tehdittir. Malala'nin dediği gibi, "bir çocuk ve bir öğretmen, bir kitap ve bir kalem dünyayı değiştirebilir!"

DANS HEP VAR

**Akbank Sanat
Dans Atölyesi
performansları,
Eylül ayında
Akbank Sanat
Youtube kanalında.**

@akbanksanat

AKBANK
SANAT

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

EMRAH
SERBES

KAYIP

"BİR BEHZAT Ç. HİKAYESİ"

Behzat Ç. Melike'yi aradı. Olay yerine yakın ikamet eden cinsel suçluların araç kayıtlarına bakmasını istedi. Sıtkı ile Behzat Ç. eski dostları. Birbirlerine ara sıra gerçek manada "nasılsın" diye soran eski dostlar.

Eğni bugün açışların yaprakları sararmış, otlar kurumuştur buzdur. O sabah, önce hava bulandıgı ağır, külrengi bulutlar yere değecekmiş gibi algılandıysa, senenilik kanı hafifhafif, dönedöne düşmeye başladı Ankara'ya. Behzat Ç. pantolon cebinden Samsun 216 paketi çıkardı, iki parmağının ucuna vurup öngelen sigarayı dudaklarının yanına çekti, kibritini çekti, boyunu hafif eğip avuçlarının içinde yaktı. Soğuk havada ağzından çıkan damla menşinin dumani bir birine karışması, bir tuz bulutunun içine düşmesi gibi görünürdü bir süre. Ceketinin yakasını kaldırıp sırtını Adli Tıp Morgu'nun soğuk, kırıltı sarı duvarına yasladı. Morgun çevresindeki koyu kalabalığa baktı, sesizdiler. Uzaktangecen Keçören minibüslerinin motor gürültüsü işitiyordu. Bakımsız işaretleşmeyen ucuca eriyen kar tanesine çevirdi bakışlarını. Karlı gözleri akşamdan kalmayıp, ağzında kireçsi bir tat, midesindehafif bir bulantı vardı. Biliyordu, bu mesele bambaşka idi.

İncek taraftaki ormanlıkarazide 13-14 yaşlarında bir kızın cesedi bulunmuştu. O yaşlardaki bir kızın ailesi kayıp başvurusunda bulunmuştu, teşhis için bekliyorlardı. Akı ba ta uzun kollarını farkındaolmadan sallayaraksarak adimlarlayaklaştı. Etekleriyuzun, iri düğmeli, siyah, kase birpafto vardı hafif kambur sırtında. Behzat Ç.'nin karşısında durdu, anonsların aktığı telesi hafiften kulağına yaslamıştı. Kızla çalınsurattındaher zamanki soğuk, ifadesiz, ne dostine düşman halvardı. İki parmağınışertçe dudaklarına vurup "Birsigara versene", dedi.

Behzat Ç., Ak ba ta ya sigara uzattı, morgun çevresindeki kayıp yakınlarına göz gezdirdi, işkilli birifade vardı suratında. Zihni, otomatikleşmiş bir tarayaylaşıpshelyi maktul en ve yakınları arasında bulmayacılaşıyordu.

Bordo önlük giymiş morg memuru gri demir kapının önüne çıkıp polislere baktı. Ak ba ta, "Hazır mı?" diye soruncu basıyla onayladı.

Kızın cesedini teşhis etmek için ba bası girdi içeri. Demir yataktaki örtü açılınca olduğu yerde yığılıp kaldı, "Kızım, ah yarım!", diyerek ağlamaya başladı. Kızın başlaşı ezilmişti. İsmi Ayfer'di. Morgun önüne çıkıp ba bann suratına su çarptılar. Adamınadı Ertuğrul'du.

"Bak şimdi Ertuğrul," dedi Behzat Ç. "Bize vereceğin her bilgi çok kıymetli. Biraz kendini toplamaya çalış. Kızın kaç gündürkayıp?"

"Üç gündür."

"En son nerede görüldü?"

"Benve de yoktum, işteydim, okuldan eve gelecekti, oradan da arkadaşları Necla'ya gidecekti ders çalışmaya."

"Eve kimsevar mıydı?"

"Hayır, annesi rahmetli oldu üç sene önce. Bana ba bər vermişti okuldan sonra Necla'yagideceğini."

"Çep telefonu vardı değilmi?"

"Var. Ama kapalıydı, üç gün ulaşamadık. Necla'ya hiç gitmemiş."

"Okuldan eve nasılgeliyor?"

"Servisle. Arkadaşı Necla bize yakın oturuyor. Hermen her gün beş saat ders çalışıyor. Akşamsefesi

Babanın verdiği ifadeye göre Ayfer, kendievyle Necla'nın evi arasındaki bir bölgede kayıbolmuştu. Muhtemelen o bölgede kaçırılmış, sonra da ormanlık alanagötürülmüştü. Kızın cesedi bulunana kadar olayla kayıp şahıslar bürosu ilgilennmiş, ardından dosyacıncinayete devretmişlerdi.

Harun'la Behzat Ç. kayıtları incelemek için MOBESE merkezine gittiler. Ayfer'in kaçtığı gün civardaki kayıtlara baktılar ama bir sonuç elde edemediler. Bu iş bütün günlerini almıştı.

"Bence bu kayıtları boshere inceliyoruz," dedi Harun.

"Civarda oturan sapıklan çağırılmalı, onlara bakalım."

Harun'un civardaki sapıklan dediği, daha önce cinselsuç işleyen ve o bölgede ikameteden kişilerdi. Behzat Ç. Melike'yi aradı, civarda oturan cinsel suçluların listesini istedi. Üç kişi çıktı karşılama. Yavuz, Erkan ve Suat. Evi

Ayfer'in evine en yakın olan Yavuz'du, ondan başlamaya karar verdiler.

Yavuz polisi karşınsındagörünce tedirgin oldu, ellerini nereye koyacağınıakarak veremiyordu birtürlü. Yavuz'un evindeydiler. Ablasıyla beraber yaşıyordu, a blası işteydi. Önce olayı özetlediler sonra da "Açık konuşalım," dedi Harun. "Biz senden şüpheleniyoruz. Hatta en çok senden şüpheleniyoruz. Bu ödürülen kızın evineen yakın oturan sensin."

"Üç gün önce neredeydin," dedi Behzat Ç.

"Şüphelerimizin azaltması için bunu bilmemiz lazım."

Yavuz heyecanlanmıştı, "Ben ben ben," diye kekelemeye başladı, heyecana kapılıncı kekeleyen insanlardan biriydi. "Ablamla beraberim," diye devam etti. "Ablam o gün izinliydi, Göksu parkına gittik."

"Şu ablanın telefonunu ver bakalım," dedi Behzat Ç..

Behzat Ç., Yavuz'un ablasını arayıp bu bilgiyi teyitledi,

Harun, Yavuz'un üstüne gitti. "Sen niye bu kadar heyecanlandın ki şimdi," dedi.

"Ben o günleri unutmak istiyorum," dedi Yavuz. "Gençlik bir hataydı, geçtiği,tekrar hapse girmek istemiyorum. O yüzden heyecanlandım."

"Şehir dışına çıkmak," dedi Behzat Ç. "...Şimdiki seni bırakıyorduz ama istediğim anda sana ulaşabiliyem."

Polisler evden ayrıldılar. Erkan'la Suat ikamet ettikleri adreslerde yoklardı, onları bulmak için Hayalet'i görevlendirdiler.

Behzat Ç. Ayfer'i evine bırakanservisşoförüyöle konuşmaya karar vermişti: Ayfer'in gittiği okulun önünde buldu onu, okuldan dağılıma saatini bekliyordu. Adamın adı Tank'tu, 45 yaşlarındatıknaç, etnesiki, sağanı hafif açılmış biriydi. Behzat Ç. servisi inceledi önce, beyaz, panelvan tipi, klasik okul aracıydı. Lastikleri ve kaportası toztoprak içindeydi.

"Duyduk, çok üzülük," ded Tank. "Tahsis yavru."

"Ayfer ne zaman iniyor servisten, iki başlarda mı yoksa sonda mı?"

"Evi en uzakolan o. İncek'te, o yüzden en son o iniyor."

"Ayfer'in servisten indikten sonra evine gittiğine emin misin?"

"Eminim,çünkü arkasından bakıım, kapıyıaçtı, içerigirdi."

"Sen ne zamandır servis şoförlüğü yapıyorsun."

"Yeni başladım sayılır, bir seneyi bulmadı."

"Nasıl bulmadı bu işi?"

"Niştemen ayardı, okulda müdür."

Behzat Ç. ceketiniyalakalını kaldırıp bir 216 yaktı. Yavuz'da da Tank'ta da hoşuna gitmeyen bir şeyler vardı, ne olduğunu tam olaraktanı edemediği bir hisse kaplımsı onları gördüğünde. Özellikle ikisinden de bakışlarındaki, içki gözlemlinden hoşlanmamıştı.

Ekip araçına binip Yenimahalle tarafına sürdüler.Bulutlar alçaktı, hafiften kar serpiştiyordu. Havadagündüz vakti bir karankılvardı. Harun, emniyetin otoparkına girdi. "Sen büroya geç, ben de bir Sitrk'nın yanına uğrayayım," dedi Behzat Ç.

Olav Yeri İnceledimden Uzman Memur Sitrk,iri kıyım biriydi,nasasnaz zor söyliyordu. İri ellerinaiçap Behzat Ç.'ye baktı,

"Nasılsm" dedi Behzat Ç.

"Bombok," dediSitrk. "3600lek göstereden ümmid kestik, bir de hanımlla kayıştım. Bir de sen eksiksin diyeceğim ama severim seni, söyle bakalım ne istiyorsun."

"Şu başlaştılaçienkiz hakkında iki raporladışın dedi bir bilgivar mı elinde?"

"Pek bir şeyyok," dedi Sitrk. "Cesedin bulunduğuyere kırıldı toprakvarmış, Hafiften silinmiş bir lastik izi var, ondan da birşey çıkar mı bilmiyorum."

Sitrk, Behzat Ç.'hinörünelastikizinin fotoğrafını attı. Behzat Ç. "Ben sana aracı lastiğini bulsam getirsem bir şeyçıkarmı?" diye sordu.

"O zaman evet, bir şeyler bulduk diyebiliriz. Çay kahve ne içersin?"

"Bir kahveni içeyim."

"Filtreyapıyorum."

"Olur."

Sitrk filtre kahve makinesiyöle mesguken Behzat Ç. Melke'yi aradı. Olayyerine yakın ikamet edencinsel suçlarıan kaçtılarına bakmasını istedi. Sitrk ile Behzat Ç. eski dostlardı. Birbirlerine ara sıra gerçek manada "nasılsm" diyesoran eski dostlar.

"Ee,nasılsm?" dedi Behzat Ç.

"Valhe Behzat," dedi Sitrk. "Bildigin rutin işler. Onları sakın ben değıle de benimiyerimebir başkası yapıyor. Bazen zaman çok hızlı geçiyor, bazen de hiç akmiyor. Ben böyleiyim işte, sen nasılsm?"

"Ben de senin gibiyimSitrk. Mesleğey başladığım zaman bu ilerletukayla sarılmışım. Bir olayı aydınlatıldığında dünya da biraz aydınlanıyordu sanki. Ama şimdi sadece alçkanıkntan yapıyorum bu işi."

Behzat Ç. Sitrk'iyayınm saat. bir kahve içimlik sohbet etti, sonra da büroya döndü. Hayalet, Erkan'la Suat'ı bulmuş, olayet büroya getirmişti.

Erkan yirmili yaşların başında, erkenden saçı dökülmeye başlamış, yüzü, hatta sıkasdenileblecek biriydi. İkisinyarı odaya alımlardı, Behzat Ç., Erkan'ın olduğu odaya girdi. Olayı izlediler. "Şimdi bize üçgün önce neler yaptığını tektek anlatmam gerekiyor," dedi. "Umanmı hafızan iyidir."

"Gündüzannemlere ziyarete gittimsm," dedi Erkan. "Akşam da arkadaşlarla oturduk, bir şeyler içtik."

"Hangi arkadaşlar bunlar?"

"Ahmet Ali & Akşamşafası."

"Ne iş yapıyorsun sen?"

"Sigorta şirketinde çalışıyorum."

"Bu babakayla."

Erkan önüne baktı. "O kaydıgizledim," dedi. "Lütfen bunulaçık etmeyim. Benim bu olaya bir alakamıyok komiserim.İkimdeyim gücümdeyim,artık yeni bir hayat kurdum kendime."

"Herkes kendine yeni bir hayat kuruyordu ama bazen elimize olmayan şeyler bir hayatı mahvediyor," dedi Behzat Ç. "Bizde şimdi senden şüpheleniyorsuz. Ne yapacağız Erkan."

"Yemin ediyorum benim bir alakam yok anımsm."

"Onu soruşturacağız. Anneni arayacağız, bir de işyerinden arkadaşlarını. Bir de aracının lastiklerine bakalacağız."

Erkan bu soruşturmadan temizçktı. Suat da öyle.Suat'laYavuz'un araları da yoktu. Behzat Ç.'nin elinde bir anda hiçbir şüpheli kalmamıştı. Aradaolduherkeni kızınanları anyorudu başkomsieri, bir gelişme var mı diye soruyorlardı.

Aradan bir haftageçmişti ama bir gelişmeyeyoktu, Behzat Ç. evinin salonundatoturmuş, ayaklarını sehpaye uzatmış, kucakında bira şişesi bir belgesel kanalını seyrediyordu. Yükl atlarını hayatını anlatıyordu belgesel.Bozkırdı, birbirlerinin sağrıına sokulmuş, tozu dumana katarık koşuyorlardı. O toz duman arasında Behzat Ç.'nin akında bir şimşek çaktı.

Alması gereken bir lastik örneğihada olması gerektiğini düşündü. O da servis aracının lastiğiydi. Servis şoförünü aradı, bulunduğuyerden konum atmasını istedi. Sitrk gece vakti başna açılan bu işten rahatsız ama söyleye söylene olsa da geliştiği. Aracın lastiğinden örnek aldılar, bulunanizle karşılaştırdılar, uyuşuyordu.

Servis şoförü Tank'ı olayet büroanın sorgu odasına aldılar. Olav yerinde lastik izi brakıldığını henüz bilmiyordu,

"E Tank nasılsm?" diye sordu Harun.

"İyiyim komiserim size sormalı," dedi Tank. Tedirginliğini gizlemeye çalıştı belyıdı.

Harun elini masaya vurup "Biz de iyiyiz çok şükür," dedi. "Anlat bakalım şimdi üç gün önce neler yaptığını."

"Herzamankigibi işteydim, servisteydim."

"Ben sana anlatayım neler yaptığımı," dedi Behzat Ç.

"Valhe servisten indiridin, en son Ayfer incedi ama onu indirmedin. İncek tarafındaki ormanlık araziye götürdün, tecavüz edip başını taştan kırık bu yüzden MOBESE kayıtlarında Ayfer'i göremedik. Lastiğinden aldığımızkireçli toprak iziolyayyerindekizile birebir uyuşuyor. Artık ne desen boş."

Ertesi gün Tank'ısavcılığaya sevk ettiler. Savc Belgin ifadesini aldıktanasonra tutuklanmalabyleyle mahkemeye sevk etti, mahkeme de tutukladı. Savcı Belgin, Behzat Ç.'yodasına çağırdı. "Sen bu olayda benim bilgim olmadansahalan gözaltına mı alдыңm" diyesordu.

Erkan'la Suat'ın emniyettede sorgulanmasından bahsediyordu savcı.

"Gozaltı yok," dedi Behzat Ç. "Emniyetde davet ettik, onlar da geldiler."

"Kafanagözü iş yapıyorsun Behzat. Başına buyrukbirisin. Bu son olsun, bak birdalına iptimeyeceğim."

Pekçok olaydolduğubı bu olayda da savonmı fırçasını yemişti başkomsieri. Sesizce odadançktı, kapıyı çektı, koridor boyunca yürüdü. Adıyeden çıktı, iki gündür beklediği bir olayı karşıladı. Karşıya bir tipteydönmişti. Ekip araçına bindi, buraları izleye girmek istiyordu ama emniyetten başka gideceği bir yer yoktu.

Bir cinayeti aydınlatıldığında dünya da biraz aydınlanıyordu sanki.

ORHAN
PAMUK

ORHAN PAMUK çocukluğundan beri altmış yıldır zaman zaman hatıra defteri tutuyor. Son on üç yıldır düzenli bir şekilde tuttuğu küçük boy günce defterlerine aynı zamanda resimler de yapıyor. Resimli hatıra defteri sayfalarından seçmeler önümüzdeki aylarda "Uzak Dağlar ve Hatıralar" adıyla yayımlanacak. Bu kitaptan yıllardır düşündüğü ve sonra yazmaya başladığı **Veba Geceleri** ile ilgili sayfalar...

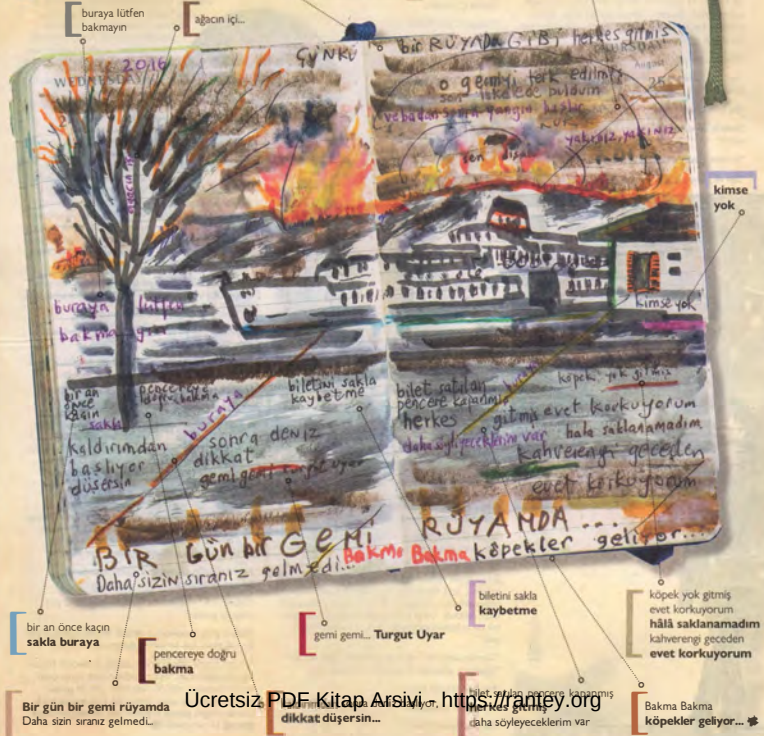
HERKES GİTMİŞ

Çünkü bir rüya gibi herkes gitmiş.

o gemiyi terk edilmiş son iskelede buldum
Vebadan sonra yangın başladı. Yakınız, yakınız...

buraya lütfen
bakmayın

ağacın içi...

bir an önce kaçın
sakla buraya

pencereye doğru
bakma

gemi gemi... Turgut Uyar

biletini sakla
kaybetme

köpek yok gitmiş
evet korkuyorum
hâlâ saklanamadım
kahverengi geceden
evet korkuyorum

Bir gün bir gemi rüyamda
Daha sizin sıranız gelmedi...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://www.pdfkitaparsivi.org>

dikkat düşersen...

biletin vebadan sonrası kayanmış
herkes gitmiş
daha söyleyeceklerim var

Bakma Bakma
köpekler geliyor... ✨

YUVAL NOAH HARARI

21. Yüzyılın En Tartışılan Tarihçisi

"Tarih, insanın tanrı oluşuyla sona erecek."

Yayınca Hazırlayan: Murat Nispet

ÇOK SATAN
HARARI VE SERİNİN
YENİ KİTABI
FOUCAULT'YU ÇOK
BEĞENECEKSİNİZ.

MICHEL
FOUCAULT

21. Yüzyılın Ezber Bozan Düşünürü

"Modern iktidar büyük gözaltıdır."

Yayınca Hazırlayan: İzzet Kılıç

Modern Felsefe Serimizin Tamamı Kitap Satılan Her Yerde

SLAVOJ ZIZEK

21. Yüzyılın En Tartışılan Felsefisi

"Gerçeklik, onu sorgulayalım diye var."

MICHEL
FOUCAULT

21. Yüzyılın En Tartışılan Felsefisi

"Modern iktidar büyük gözaltıdır."

NOAM CHOMSKY

21. Yüzyılın En Tartışılan Felsefisi

"Dünyayı değiştirmek için en etkili güç, dilimizdir."

JACQUES DERRIDA

21. Yüzyılın En Tartışılan Felsefisi

"Gerçeklik, onu sorgulayalım diye var."

YUVAL NOAH HARARI

21. Yüzyılın En Tartışılan Felsefisi

"Tarih, insanın tanrı oluşuyla sona erecek."

REWHAAT

Sular synılıyor halların üzerinden. Tozu akıyor yılların motiflerini. Kuşların, geyiklerin el dokuması tüyleri parlıyor, dalların, dikenlerin, güllerin kök boyası renkleri açılıyor. Apartmanın girişinde beyaz, karo fayanslarla döşeli genişavluada mahalleninkidnamları hali yakıyor. Bacaklarındaki ağdaizleri deterjanlı suyla benek benek iziyor. Giderde arap sabunu köpükleri birikiyor. Yeşil, uzun, kaygan bir bahçe hortumu yatıyor yerde. Ağzını musluğu dayamış kana kanasız içen efsanevi bir ylangibi görünüyor.

Hediye göğüslerinin altında kavuşturduğu kollarını balkon korkuluğuna dayamış aşağıdaki nemli aynı iziyor. Boyununda, ucuunda Hazreti Fatma'nın elinin sallandığı gümüş kolyesi sarkıyor.

Mahalleninsorusunu kadınları tarafından sıkı sıkıya düzenlenen bu deterjanlı merasimin en tutkulu katılımcısı olan annesine bakıyor. Naylon terliklerinin ucuından taştan ayak parmaklarını, su da dumaktan buruşmuş, kanekimlik parmak uçlarını, ojez, solmuş tırnaklarını, var gücüyle haliyi fırlatıyor seyrediyor.

Annesinin fırçatmızıldığı su kovasına vuruyor Hediye'nin aksı. Annesikizinin yansımasının bulanık su da dalgalandığını görüyor. Kaldrıp kafasını bağıyor Hediye'ye "KIZ NE BAKIYON ÖYLE ALIK ALIK! GEL DE AZ YARDIM ET! BELİMİZ KOPTU BURDA!"

Diğer kadınlarla işten başlarını kaldırıp Hediye'yi konay gözlerle süzüyorlar. Bütün bakışlarkendisine yönelince geliyor Hediye. Eleri ısırıp, titremeye başlıyor. Sonratım vücuduna yayılıyor zelele Art'çları kolyesine vuruyor. Hazreti Fatma'nın eli taktıkları hali yakaclarına el soluyor.

Kendini bildi bileli elitiriyor Hediye'nin. 17 Ağustos depreminde yıkılan evlerinin enkazının altında doğduğu günün hedyesi. Adını göçüğün içinden sağsalım kurtuldukları için Hediye koydu annesi. İki nefesinde toz yuttuğünü hatırlamıyor haliyle. Ama içinde silik bir hatıra gibi havasızlığı taşıyor Hediye.

Bu olaydan sonra annesinin gözlemlerinden ağıdındaki kum doküldüğünü, güncelce saçlarına tutunan deniz kabuklarını mayıkladığını, ağzına, burununa dolantı tozunun asın ayırla çıkmadığını biliyor. Babasının felaket geçecesi yanlarında olmadığını, depreme bir komşu evinde, bir komşu kadınlı yakalandığını, kişinin anadan uryan sokacağı fırladıklarını ve kaçtıklarını biliyor. Bu hadisenin annesinin depremden daha çok yaktığını biliyor. Ama haller yakıyor işte. Herla silinip, okuyla süpürülüyor. Anzisi geçmişin yitirilmişlerini, tozlarından deterjanları haliyi taşıyor. Bir türlü başaramıyor. Annesinin bu haliyi üzüyor Hediye'yi. Üzüline daha çok titiriyor eleri.

Bu ülkede kadın olmanın ne demek olduğunu anladı. Bir göçükte doğmuş olmasının anlamı yoktu. Çünkü bütün kadınlar üzerlerine yıkılmış erkekliğin enkazına doğuyor ve o göçükte yaşamaya zorlanıyordu.

kurtarmak için titreyen küçük elleriyle kadının bileklerinden tuttu. Öğretmenin çığığı okul kordonlarında 10 Kasmırseni gibi tam bir dakika aralıksız yankılandı. "YAAAAANDIIIIIIIMMM!!!"

Öğretmene karşı gelmek ve okul malına zarar vermekten daha okunay yazmay öğrenmeden disiplin cezası aldı Hediye. Hemen doktoratörüdürler. Şöyle üstün körü bir baktılar, sakınlıktıncı şurup verip eve yolladılar. Titremeler kesilmeyince mahallenin birleri nefes kuvvetli bir hırcatayısı etti. İbze karankir bir eve götürdüler Hediye'yi. Yer minderinde oturan gözük camları buğulanmış bir adam, ucuunda Hazreti Fatma'nın eli buluna kolyleyi ısıltıyla okuyup üfledi. Hediye'nin boynunataktı. Hediye sevdi kolyleyi. Tamamdığı birinden aldığı ilk hedyeydi. O gün bugündür bir muskagibi boynunda asılıdır bu kolyle. İş yazar mı kimse bilmiyor.

Ama Hediye bu kolyleyi takmayı uruttuğu gün kendini eksik, halsiz ve tedirgin hissediyor.

Ergeleni grince yine şiddetli titremeleri. Bu sefer psikyatriste götürdü annesi. Adam yumuşak sesyle Hediye'ye yegünlük tutmasını önerdi. Düzeneri yazmak öndeki titremelere iyi gelecekti. Yazdı Hediye. Ve sevdi yazmayı. İyi geldi. Eleri soğudu, hafifledi, güzelleşti.

Hediye merdivenlerden inip, halların ykandığı fayans zemini avluva çıkıyor. Eleri yanyan Hediye'nin alew, ateş gibi. Avlu duvarlarının üzerine asılmış, sıslak halların, yollukların, kılillerin üzerinde gezdiriyor elini. Elinin değdiği yer kuruyor.

İlk isideyken fark etti bunu. Avucunun içine görünmez bir ateş taşıdığını, bir yangının başını usuzlaştığını ilk o zaman fark etti. Günlüğünü kaybettiği gün okul çıkışında Savaşçiden sarıncı çocuk bir de yaşayacağı Lütfi, bir inşaatın kuytusuna çekip deterjini gösterdi. "Günlüğünü buldunkama bir şartla veriz!" dediler. Sonra pantolonlarının fermuarlarını açp ellerini önderindeki boşluğa sokmasını istedi. Günlüğünde çok şey yazıyordu Hediye'nin. Alması gerekiyordu. İstediklerini yapmaktan çekinmedi. İki elini iki fermuar değince soktu. Ve silah namıslı gibi kendine dönmüş erkeklikleri avuçladı. Bir alew ışık parladı fermuarların içinden. Sonra Savaşçılı Lütfi'nün çığıkları yankılandı inşaat duvarlarında.

Bacaklarını sürüklemeye içti sıklarına vuravura döndüler. Hediye'ye bir canavarmış gibi korkuylabakı kaçtı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranitey.org>

SELÇUK
ALTUN

BABAMI BİR KEZ ATATÜRK ÖLDÜĞÜNDE AĞLARAKEN GÖRDÜM

"Engin Yenal"ın anısına"

5301- Etel Adnan (doğ. 1925), Osmanlı ordusunda yetişen Suriyeli subay birbaba ile İzmirli Rumbur annenin kızıydı. Lübnan'da edebiyat eğitimi alırken kazandığı bir bursla felsefe öğrenimi görmek üzere Paris'e (Sorbonne) gitti. 1957'de Harvard'a transfer oldu ama annesi vefat edince orada kalmadı. 1958'de Kaliforniya'da akademisyenliğe başladı; şiir, roman ve oyun yazdı, resimleriyle grup sergilerine katıldı. Arap ülkelerinde kişisel sergileri vardı. 2012'de Paris'te yaşamaya başladı, Avrupa ve ABD'de sergileri oldu. Soyut zeminler üzerine serpiştirildiği, yaşama-sıvı renkli geometrik figürlerle idketti. 2016'da Londra'da açtığı kapsamlı sergiyle, 9 Tindem küresel sanatçılığı adını attı.

Nisan ayında İstanbul'da Pera Müzesi'nde açtığı sergi bence yılan en önemlisinin etkinliği.

5302- Etel Adnan'ın İstanbul sergi kataloguna (İmkânsız Eve Dönüş) yazdıklarından: "Kendimizi çoğu zaman bir Osmanlıailesi olarak görürdük; zira babam Harbiye'den kurmay subay olarak mezun olmuştu ve Mustafa Kemal'in sınıf arkadaşlarıydı. Babamı birtakım Atatürk öldüğünde ağlamak görmüşüm. Birinci Cihan Harbi'nden kısa zaman önce babam İzmir garnizon kumandanı olarak atanmıştı. Doğma büyüme İzmirli genç bir Rum olan annemle oradan tanışmış ve evlenmiş... Dolayısıyla İstanbul'da bir sergi açmak benim için biraz eve dönüş gibi... Gençliğimde İstanbul'da bulundum, ama İzmir'e hiç gitmedim. Evde bizim için İzmiriyitir bir cennet gibiydi. Şehirden söz ederken ağlardık. Çocukken ufukta kocaman bulutlar görürce, "Bu İzmir mi?" diye sorardım..."

5303- Robert Martineau genç bir avukattır, çalıştığı büroda sıkılmaya başlayınca Afrika'da bir yürüyüş turuna çıkmaya karar verir. Batı Afrika'da Gana, Togo ve Benin'i 1700 km yürüyerek geçer ve kole ticaretinin merkezi Ouidah'ta safarisini sona erer. İç sesiyle hesaplaşarak tamamladığı projesini "Waypoints" adlı kitabında başarıyla anlatır. (18. yüzyılda başta İngilizler olmak üzere Avrupalılar yaklaşık 13 milyon Afrikalıyı yakalayıp Ouidah'tan gemilerle kaçırdılar. Kole ticaretinde sayısız insanın bakımsızlıktan yolda öldü. Kitabı okurken aklıma ikiyüz yıl sonra, politik nedenlerle,

bizi soykırım yapmaktasuçlayan ikiyüzlü Batılı ülkeler geldi!)

5304- (Y)EMEK!

5305- "Küçük bir odada amplifikatör kullanmadan yapılan şiir dinletilerini sevim. Mikrofonla yapılan şiir okumalarını, prezervatif kullanarak seks yapmaya benzetirim. Tehlikeli bir iletişim önlenirken işin zevki de azalacaktır." XJ. Kennedy

(Aynı nedenle yazılarımı kurşun kalem manifestyle yazmaktayım.)

5306- Küresel kültür azat:

Leo Tolstoy'un "Savaş ve Barış"ında tekne yangını haric her şey mevcuttur" demiş Mark Twain. "Tüm modern Amerikan

İzmir yitir bir cennet gibiydi. Şehirden söz ederken ufukta kocaman bulutlar görürce, "Bu İzmir mi?" diye sorardım...

edebiyatı Huckleberry Finn'den doğmuştur" şeklinde bir iddiası vardı Ernest Hemingway'nin. / Gizemli yazar Sir Richard Burton (1821-1890) bir ara şeytanı yaşamak için yazmıştı da düşünmüş. / Sir Richard Burton keşifçi, yazar, şair, çevirmen (1001 Gece Masalları), arkeolog, linguist, etnolog, botanist, zoolog, jeolog, antropolog ve bir casustur(?) / "Alkol sorunu olan bir yazar değilim, yazma sorunu olan bir alkolikim." Dorothy Parker / "Yazmak büyüktür bir şey değil, oturacağın daktilonun başına ve ellerin kam toplayana kadartırlara vuracağın" Ernest Hemingway.

5307- OT'un mayıs sayısında Fatma Girik'le söyleşiden:

Soru: Peki ya siyasetin içersindeyken "Fatma Girik'i" korumayı nasıl başardınız? F. Girik: Biliyoruz ki siyaset, doğru her zaman biraz geç söylenir. Ben bunu yapmadım, halkın her şeyi anbean paylaşım, onların yanında oldum. Yalana ise hiç yaslanmadım. Böylelikle karşılıklı güven duygumuz daha da yeperdi, bilinci, Zira dürüstlük en iyi siyasettir...

(Fatma Girik iki dönem Şişli Belediye Başkanlığı, Ornekkir başkanı, çalıştığım bankanın bir işi için kendisiyle görüştüğümde de buna tanık oldum. Belediye için bir bankadan kredi alırken kendi işhanını teminat olarak verdiğini okumuştuk. Başkan yardımcılarında biri de yetkin yazar Uğur Köken'di.)

5308- "Meseleleri mesele etmezseniz ortada mesele kalmaz." Süleyman Demirel

5309- 2000 başında, İstanbul'dakayitılı 31 bin 268 restoran vardı. Her birinde bir akşam yemeği yemeye kalkışılması halinde proje 86 yıl sürerkti.

5310- Doğan Hızlan, Altın Kitaplar'dan çıkan 1983 ürünü "Yazılı İlişkiler" Selçuk Altun'a imzalar, "Edebiyat coğrafyası sonsuz bir dostuma" buyurmuş. Önemsemediğim eleştiri kitaplarındandır.

1977 tarihli, "Söyleyişte Ustalık" başlıklı yazısını "Oktay Rifat, imge düzeni ve dilyle, görümün kurmaktaki ustalığıyla bugünün şiir ortamınaağırlıklı koyuyor" diyerek bitirir.

5311- Çevirmen, yazar ve ressam Rüsun Elioğlu'nun Bodrum'da gördüğü bir berber levhası: "Kestir Git."

KERİME NADİR ROMAN DÜŞÜNCELERİ SERİYLETİR

yazar: Murat Mertop - çizim: Hakan Karataş

1937 - Tan gazetesi, Bâb-ı Âli...

1939, Ermişler...

1947, Maska Palası...

1948, Ankara - İstanbul uçağı...

1957, Bostancı...

ROMANLARINIZDA ASKI
ÇOK GÜZEL ANLATILMIŞ. BAKSA
TEMALAR DA İFLEDİNİZ...
ASKINDA...

ASK GÜÇLÜDÜR. DÜŞÜNSEL
SINIFCA, EKONOMİK DENGELERİ
DEĞİŞTİREBİLİR VE BİRDÖK SEYDEN
ETKİLENİR. FRANKİZ MELODRAMLARI
GİBİ DEĞİLDİR BİZİMİKİLER.
KARİYATÜRİZME DEĞİL,
MASALESİDİR...

YANI?

1950'LERDEN ÖNCE ROMAN KARAKTERLERİ
DEĞİL, GERÇEK KİŞİLER DE VERİŞE YAKALANIYORDU.
SONRASINDA KAVKAR... İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI YILLARINDA
BİZ DE YOKSUL DÜŞÜNÜSTÜK. DİNİ TAASSUP AYRI BİR
MESELEYDİ... ASKI ANLATILABİLMEK İÇİN HAYATİ VE
İNSANİ BÜTÜN VEÇELERİYLE BİLİNMENİZ
TANIMANIZ GEREKİR.

1963, Ataköy...

ROMANLARINIZDA KADINLAR
GENELİLE İYİ EĞİTİM ALMIŞ,
ENSTRÜMAN ÇALAN, BAKIMLI, İRAN,
GÜÇLÜ KİŞİLER. KADIN HAREKETİ
HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ?

1973...

ESERLERİNİZİN
ÇOCUK SINEMAYA
UMLANDI. SINEMA
İLE ROMAN ARASINDA
SİZCE NE FARK VARY?

SINEMA HADİKAÖR.
DÜŞÜNULARIMIZI İSTİYOR.

ROMAN İSE
DÜŞÜNCELERİNİZİ
SERİNLETİR.

TABİ Kİ FEMİNİZMDEN
YANAYIM. KADINLARI ZAYIF,
ÇARESİZ TOPLUMLAR ASLA
YÜKSELEMEZLER.

Mart, 1984...

"KİM OLURSA OLSUN
İNSAN SEVDİĞİYLE
YASAMALI" DEMEK,
KERİME HANIM..."

ÖYLE OLVUYOR
FAKAT MURATBEY.
HEM BEN...

EYET?

ROMANLARI
AŞKİTAN
DAHA ÇOK
SEVİYİM.

UYGADLIK NURUNUN
MAHİRİM BİR MAHİRİM...

Mehmet Akın Akkaya

Sanatkritik.com, ağustos ayı boyunca Tanpınar'a dair bir podcast serisi yayınladı. Yazar ve akademisyenler etkinliğe destek verdiler. Ben de araya sızdım. Şöyle oldu.

YAZ SICAĞINDA TANPINAR

İLHAMİ
ALGÖR

Seval Şahin (*) hocadan e-posta ile bir davet aldım. Davetin konusu Tanpınar'ın bir cümlesini ya da bir paragrafını seçip en az beş dakika üzerine konuşmak idi. Esasen Tanpınar hakkında iyi dakikabile konuşmam. Fakat öylebir tesadüf ki daveti aldığım günlerde Tanpınar'a ait şu cümleleri okuyordum.

"Ermeni, Rum, Yahudi tüccarlar. Alabalığına yasmak hırsı, kadını ve para avcılığı... Alkol, adab-ı muaseret ve alakasızlık su gibi akıyordu. Belki bizden fazla okuyorlar, muhakkak bizden fazla çalışıyorlar, hatta belki bizden fazla yeniye düşünüyorlar. Fakat bir çeşit kapanma ve alakasızlık bütün imkânları kurutuyor. Bir yığın kabuklaşmış sürfe. Her şeyi satıhtan almaya mahkûmmuş gibi yaşıyorlar. Beyoğlu. Biraz da onların."

"Belki bizden iyiye düşünüyorlar" diye başlayıp "bir yığın kabuklaşmış sürfe"ye bağlamak... Çelişki mi? İnancın ikileni mi?

Ve "bizden iyiler" ifadesindeki "biz" kimdir? O yıllarda Tanpınar'da biz kimdir?

Mesela 1958 senesinde Milliyet gazetesinde Peyami Safa'ya yazısında şöyle diyor: "Bu toprağa bağlılıklarından emin olmadığımız Rum gazino, dükkân ve mağazalarıyla toptanalakayı kesmek. Bizden olmayanlara bu memleketten nefes aldrımamanın çaresi onların gelir kaynaklarını besleyen iktisadî ha va deliklerini tükamaktır."

Tanpınar'ın bizi böyle birbizz midir? Soruyorum çünkü şu cümlelerde Tanpınar'ı ait:

"Solcuğu, musur ve cahil. Sağcı, milliyetçiğecinenlerin hepsi cahil ve kupkuru. Ortadokiler dardomduğun. Hemen hepsi zevksiz ve tahammülli güç."

Kim kaldıracabageriyebiz adına? Bu konu şimdilik bir kenarda dursun.

"Ermeni, Rum, Yahudi tüccarlar diye başlayan, önce olumlayıp, -devamında olumsuzlama olarak biten Tanpınar paragrafı 'Aydaki Kadın' adlı romanından, Şelîm adlı kahramanın sözleri.

Fakat ben bu paragrafı romandan değil, Herkûl Millas'ın 'Türk Romanı ve "Öteki" adlı kitabından okudum. Şu sebepten: 6-7 Eylül 1955 tanıklıkları okuyordum. Merak ettim, acaba 6-7 Eylül'ün edebiyatta izleri var mı diye. Orhan Kemal'de yaz mesela. Sadece 6-7 Eylül 1955 değil, Ermenimalları çökmenden de izleri var Orhan Kemal'de.

Bu nedenle Herkûl Millas'ın kitabına baktım. Millas 100 yılı aşkın bir zaman dilimine ait 450 kadar roman, hikâye ve anı taramış, kronolojik bir bölümlere ile taktım etmiş.

Kitapa Tanpınar adı. 'Tek Partili Dönemde İslamî Yaklaşım' alt başlığında yer alıyor. Peyami Safa, Samiha Ayverdi, Necip Fazıl Kısakürek, Münevver Ayaşlı isimleri ile beraber. Yine de Tanpınar'ı diğerlerinden ayıran birkaç cümleyi not etmiş Millas. Biri şudur:

"Yapıtlarda sergilenen Rumlara, A. H. Tanpınar'da Peyami Safa'dan (ve dönemin ulusçu yazarlarından) pek farklı değildir. Yalnız belki Tanpınar'ın dili biraz daha incelikli, daha dikkatlidir."

'Aydaki Kadın' romanı nasıl tanımlanıyor diyemeyi ettim. Nurdan Gürbilek'e baktım: "Huzur bir rüyânın romanıysa, Aydaki Kadın bir uyanığın romanıdır: [...] Artık hiçbir zaman 'kaypak' olunamayacağının anlaşıldığı, dış dünyanın, bugünün ağır bastığı, parçalanmış bir dünyadruyanılan. Özne kendin spandadır; dış dünyaylalaynız kalmıştır artık" (**)

Ayşe Nur Ögüt'ün, 'Tanpınar'da Nostalji ve Eve Donuş' başlıklı makalesine baktım: "Aydaki Kadın'da gelinceye değin hep bir geçmişle alışveriş söz konusuyken Aydaki Kadın'da geçmiş sadece "flash back" unsuru olarak kullanılır. Geçmişin arasında hızlı veyoğun gelgitler cereyan eder ve bu gelgitler öyle iç içe geçmiş tir ki adeta nostalji yapmaya imkân ve vakit yoktur. Romanda, aynı zamanda, güncel siyaset. Selim' hep âna döndüren bir unsur olarak tebarüz etmektedir"

Aydaki Kadın, Tanpınar'ın son romanı ise, yıllar içindeustadda bir değişim söz konusu olabilir mi diye düşündüm. Acaba Narmanlı Han'da yaşamış bir olarak 6-7 Eylül vahşetini görmüş müdür diye düşündüm. Mesela alaturka musikiye düşkün biri olarak; hanende ve bestekar, "Ada Sahillerinde Bekliyorum" şarkısı ile meşhurNecmi Rıza Bey dahisini duymuş mudur?

6-7 Eylül'de her yer kıra dökse ilerleyen bizonsürüsü dükkânına yaklaşıncı, Necmi Rıza Bey'in kapı önüne çıkarak "Allah adın zikredelim evvela" diye Münir Nureddin'e benzediği söylenen sesi ile me-vud giriş bolumu okuduğum, kalabalığın önce bakakalıp, "Allah kabul etsin amca" diyerekçe geçtiği hadiseyi duymuş mudur?

Veya iç camışarlarını indirip sünnetiloldüğünü göstererek öteki olmadığını kantiyamaya çalışan esnafı duymuş mudur? İnsanlar güverli alana me vud ve sünnet işaretileri ile ulaşyorsa, biz kimin nesiyizdemiş midiracaba?

Kendime eleştirim şudur: Nurdan Gürbilek'in "sanatı maziylı açacak bir anahtar olarakgördü,geçmiş kaybını, sanatı besleyen bir kaynağa dönüştürdü" cümlesi ile tanımladığı: Orhan Koçak ağore "endüstrisi oluşmuş" veya Besim Dellaloğlu'na göre "ikonik kanon" olan Tanpınar gibi hacimli bir yapıya, sadecebir pencere detayından yaklaşıp gibi tek bir paragrafı ile yaklaşmaya çalışmak... Bir beyhudelik ve abeslik seziyorumtavrımda.

İzninizle bağliyorum artık. Herkûl Millas'ın adını zikrettiğim kitabının esası şudur: "Türk romanında Rum evinin içi yoktur. Ahmet Mithat hariç"

İyi günler dilerim. *

Kim kaldı acaba
geriye biz adına?
Bu konu şimdilik
bir kenarda
dursun.

Yaz Sıcığında Bir Esinti:

AHMET
HAMDI
TANPINAR

Editör:
Seval Şahin

PODCAST

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteoy.org>

BALIKESİR

Odak **I** ULUSAL
Balıkesir FOTOĞRAF
YARIŞMASI

ESER TESLİM TARİHLERİ

Başlangıç Tarihi
15 Mart 2021

Son Başvuru Tarihi
31 Ekim 2021

YARIŞMA BAŞVURU
www.tfsfonayliyarismalar.org

ÖDÜLLER

Birinci **7.500 ₺**

İkinci **5.000 ₺**

Üçüncü **2.000 ₺**

Balıkesir
Büyükşehir
Belediyesi
Özel Ödülü

2.000 ₺

Mansiyon **1.000 ₺**

Sergileme
(En fazla 30 adet) **300 ₺**

BEYAZ MASA
444 40 10

www.balikesir.bel.tr

[f](https://www.facebook.com/balikesirbld) [i](https://www.instagram.com/balikesirbld) [t](https://www.twitter.com/balikesirbld) [y](https://www.youtube.com/balikesirbld) [balikesirbld](https://www.balikesirbld.org)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İnsanlar işledikleri suçlara ortak bulmaya ne kadar meraklı. "Hep beraber yaptık, haydi beraber çözelim!" Ne münasebet?

SUÇLULAR

BARİŞ İNCE

Masada suskunca konuşulanları dilerken; catal, kaskı, tabak ne varsa bir ileri bir geri oynatıyordu. Çektiği her nesne geri gelirken, o daha bir rahatlıyordu. Belki vakityle ittiği ne varsa geri getirmek istiyordu. Pıymanlık denen şey yapabildikleriyle anlam kazanır. "Madem bunu yapabiliyordum, diğerini neden yapamadım?" sorusu... Daha kötüsünü gördüysem pıymanlığın şiddeti azalır. Bu kadar pıymanlık duyuyorsa, istediğinde demek, bazı şeyleri geri getirebilirdi. Getir o zaman; kimseden bekleme.

İnsanlar işledikleri suçlara ortak bulmaya ne kadar meraklı. "Hep beraber yaptık, haydi beraber çözelim!" Ne münasebet? "Pırpıra olana buluşmamış değildir müjrimin pıslığı!" Niye ki? Bana buluşmadı ması. Hani nerede? Gevezelik yapma, falı gizleyenlerdir suçun asıl ortakları. "Dünyamızı hep beraber bok ettik, haydi hep beraber temizleyelim" değil mi? Ben neyi kirlittim peki? Fabrika bacalarından havaya karbon mu saldım, mufredat belirledim de minicik çocukların kafasına hurafe mi bocaladım, bankaları açtım da insanların hayallerini mi hortumladım? Kuburdan çıkmak istyorsan sana yardımcı olacağım! Seni de seni oraya iten falı bulacaksın. Müjrimin kendin cezalandırılacağını.

Oynattığı çatal bıçağı, tıvı zıvrı aniden bıraktı. Masada uzanıp bir sessizlik olunca sonra konuşma gayretini kendinde buldu. Belki de gerek duydu. Omca gevezelik içinde ilk defa bir sessizlik ayni oluyordu, değlerlendirmeliydi. Çünkü sustuğu anın uzadıkları daha az tanıdıkları kişiler tarafından kurtulmuş, soğuk diye hatırlanma şansı arıyordu. Masa dağılıpında ikili üçlü gruplar halinde arkadaşında bu şekilde konuşulacağını biliyordu. O zaman yeri gelmişken bir şeyler demek gerekiyordu. "Hep aynı rüyayı görüyorum" dedi! Lafa öyle dümdüz; saçma bir yerden girdi. Etraftakiler kulak kesildi. Rüyaya göre vakti zamanında bir cinayet işlemişti, cesedi bahçeye

gömmüştü ve yıllar sonra olay açığa çıkmak üzereydi. Siren sesleri... Toprağın başında kimi adamlar... "Ne oldu" diye soranlar... Kaçma veya inkâr isteği... Panik hâlinde uyanıyordu. Bu rüyayı o kadar sık görüyordu ki belki de her gece aynı esrarını çözmek için uyanıyordu. Aslında uykuya yatmıyordu, bileti kombine alınmış bir polisyeye filme gidiyordu. Aynı sahneleri farklı yardımcı oyuncuları eşliğinde izliyordu. Kimi zaman daha iyi kimi zaman daha kötü oyunculuklar görüyordu. Anlattı bunu. Ne cesaret değil mi? "Bunu ben bunlara niye anlattım şimdi" duygusu sıcak sıcak geliyordu ki psikolojeye biraz daha meraklı olan masa sakini lafa girdi. Güzeldiği ya da ortaya çıkmasından korktuğu bir şeylerin olduğundan söz etti. Aman ne açıklama! "Gerçeklerin ortaya çıkma huyu"na dair kimi klişeler eşliğinde konuşmasını bıraktı, üstüne bir de bilimsiz bilimsiz gülümsedi.

İnsanlar ne çok şey biliyor. Her konuda az az ama çok şey biliyorlar. Çok konuşuyorlar, susmayı ayıp görüyorlar. Herkesin bir anda sustuğu o derin sessizlik anını kâbus sanıyorlar. O yüzden zorla müzik getirildi meyhanelere... Sessizliğe bir bahane... Madem öyle, açma içini, anlatma düşlerini. Bu rüya senin, perdeyi aralayacak olan sensin. Senin sürün, senin gizemin... Benim kâlıma da ihtiyacın yok, kendin bileceksin. Cesur davranmak herkes arkadaşın ne kadar da kolay ve zevkli... Kimsenin arkasında olmadığı anlarda ortaya çıkacak gerçek cesaret. Sırını yalnız bulabilirsin. Bul o zaman; kimseden bekleme.

Zihni masadan kalktı, oysa bedeni oturuyordu. Kazılı bulacaktı, kaybettirgi ne varsa ondan geri alacaktı. Hesap soracaktı. Rüyakarlardan, meczuplardan, hırsızlardan, çocuk sevicilerinden, kudret meftunlarından, ahını alanlardan... Onları ede. Failleri bulmuştu, şimdi yoldaşını arıyordu. Yaklaştım, elimi uzattım: "Merhaba, nasılsın?"

İzhanur
Günçlükleri

BAŞAK
BUĞDAY

ŞEFFAF BİR MESÂFE

741

Aklım almıyor!
Ne ara 'nasıl olsa var' oldum
tüm sevdiğilerimin?

742

Ne düşünmeyi isterim artık, ne de bilmeyi!
Adım gibi emin olmayı dilerim sadece.

743

Kalbim tüm imkânlarını tükettim de geldim.
Geri dönemem!

744

Koskoca okyanus taşıyamamış başının üstünde
küçük bir taş, atmış derinine.
Ben güçlü görüneceğim, diye
baş tacı ediyorum derdini. Ne garip!

745

Uykum yabancı sokaklarda dolaşıyor artık.
Belki başkasının rüyasında denk geliriz, diye.

746

Doğruyu bilip uzaklaşacağına
yanlış anlayıp yanımda kalmanı tercih ederdim.
Çaresizlik ne büyük kabahat!

747

Anlatmayı bilenleri severim.
Bildiklerimi anlatmakta acele etmeyenleri daha çok.

748

Bir şeyin bittiğini herkes farklı şekilde söyler.
Meselâ annem, iki senenin sonunda bir akşam
sofraya bir tabak eksik koydu.
Hepimiz anladık babamın artık dönmeyeceğini.

749

Maddeye kefi değişim de
mânâden eminim!

750

Varlıkların olmayışı yıkar dînî!
O yüzden şeffaf bir mesâfem var.

İnsan dedim kendi kendime, korkunca nasıl da hatırlıyor bir kez
duyduğuy isimleri. Yirmi beş yıldır hiç unutmadım o iki ismi.

UNUTMADIĞINIZ İSİMLER VAR MI?

Küçük bir çouksanız ve üzerine kısa boylu, sıvıceli, çirkin ve dikkat çekici hiçbir özelliği olmayan bir oğlan çocuğusanız anne babanız dışında pek kimse tarafından sevilmesiniz. Hatta abileriniz, ablalarınız varsa onlar için bir okfe nedensinizdir bir ağıdan. Çünkü başkalarının kırkde daha sevimi, daha becerikli, şimdinin tabiriyle daha "cool"dur muhtemelen. Şaaları üç numarakesilmiş, silk ve sıvıceli bir çuöyensen er azından boyunuz uzayana kadar maalesefpeğ rāğbet görmeyeceksinizdir insanlardan.

Tüm bu olumsuz sıfatlara bir de zorunluluk eklendiğinde artık bir yük hāline gelişmişsiniz. Pantolonunuzun utüsü haftada bir yapılır, gömleğinizin söküğü kimsenln gözüne işmez. Okul önlüğündekiğümelerinizbirindenalakasızve değişik ebatlardard bla bla bla... Ailede kimsenin sorumluluğunu almak istemediği bir ara dönem uğraşı olursunuz. Babanız sizin için iştin izin almanız, anneniz ev işlerini bırakamaz, abanızın dersli oku. Tecrübeyle sabittir ki sn kortede ailenin en sinirli, en sabırsız bireyine teslimedilirsiniz okul işlerinde.

Küçük bir Anadolu şehrinin, şehirden daha meşhur bir okulunda öğrenciydim ben de bu sevimiz, ara dönem. Yüzüm sıvıceli, boyum bir eliylidi. Görünür hiçbir vasyfıymıyorku -hālā da olduğı söylenemez- Okulda dönem başlamıştı ve öğretmenlerin verdiği kitap-defter listesindenarık zamanıydı. Kimsa banağüvenipcebime para koymuyordu, illaki bendenbüyükbiri yapmalıydı benimle birle birlikte bu görevi. Babam çalıştığı fabrikanın en yoğunzamanı olduğundan gelemedi şehir merkezine, annemise küçük bir kız çocuğunabakmak, evleğilenelemek ve yemekyapmak gibi birbirindenzorlu görevlervardı. Ablam kendi okulunun tuhaf istekleriyle meşgüldü. Kala kaba bım kalmıştı benimle bu iş istlenecek. Üniversitede okuyordu, arık geçmiş gitmiş olmalıydı onun için bu evlere, yazaınyaygın şeyler yapmak, arkadaşlarıyla görüşmekvarken, biçmiş, abulabut bir oğlan çocuğuna peşine takıp kırtsıyeleri gezmek istemiyordu ama babamın zorlamasıyla görev onda kaldı. Ne de olsa Sarısu'tıdayazlığdı gibi okul çocuğuy kavram seflı bir şeydi, okul çocuğuyla birlikte gezmek zorunda kalmak da sefliliğin bir başkaavresiydi.

Yaşadığımız kasabadan şehir merkezine geldi, okulun önünde bana seslendi ve yanına ulaşmam beklemeden yürümeye başladı. Ayaklarımda yeni alınımsı ve her adımdabileğimi daha da derinden kesen, çoraplarımın kanlıberaber tenime yapışmasına neden olan kunduralarımla ve kısa bacaklarımla, öfkeden hıslanan, hızlandıkça öfkelenen abime yetişemiyordum. Birkaç dakıka sonrayoldankarıyağecmekiçin beklemeye başladığımda ona erişebildim. Bu sefer de hafifce sırtını döndü bana, sanki onunla iğim yokmuş gibi görünüyordum herhalde karşıdan.

"Liste nerede?" dedi.

İnsan korkarken daha bir afallyıorgalıba, Ne istedi dedim.

"Okuldan istedikleri kitapların listesi, ma' dedi.

Hemen içinde defter-kitap olmadığı için boş sayılacak, sadeceğirdiğim her ders için kullandığım ajandanın ve kalemlerin olduğu çantamı attım sırtımdan, gözlerini kaptırdım.

"Unutmuşum de de beynini patlataym" dedi.

Ter içindekaldım yarım dakikada. Yüzeydediğim su olan bir varlık gerçekten çok çabuk terleyebiliyormuş, öğrendim.

"Ali!" dedim, uzattım. Yırtarcasınaaldı elimden.

Küçük şehrin dükkanları da küçük ve azdı. Toplamdadört be kırtsıyey vardı. Yolumuzun üzerindeki illi dükkanğırdık.

"Bunların yazarlarını yazmamışsın, nasıl bileceğiz doğrukitap olduğunu" dedi abim.

"Yazarları biliyorum" dedim, yalan söyledim. Aslında biliyordum. Girdiğimiz dükkindanı matematik kitabını sordu abim, haklı olarak yazarını sordu kırtsıyey de. Abım bana döndü, benşe ağızım açık kitaplara bakıyordum, kitapların sırtından tanımım belki diye umut ediyordum. Ama akıma gelmedi yazarı kitabın, yine abimin kin dolu başkılarının hedefi oldum.

"Abdurrrahman Paşa Lisesi için mi?" dedi kırtsıyey, herhalde okul üniformasındanbilmişti gittiğim okulu.

"Evet" dedim ve adam verdi elindeki kitaplardan kalanları. Dükkindan çıkar çıkmazıyine işitmedeğimihakaretkalmamıştı. Alt tarafı unutmıştım, korkundum, çekimden oturdıy tüm bu salfıklarım. Onun başkılarını benim iyice alkışlaytım. Adımı sorsalar söyleyemedim belki.

Abim söylemeye, benşe çaresiz işitmedeğim hakretkalmaya devam ederken sınıf arkadaşım Nesliyi gördüm. Sınıf arkadaşım demek bile iddialı bir laftı aslında, aynı ortamı paylaşmanın dışında hiçbirortakyanımız yoktu, pek konuşmamıştık. O bambaşka bir kategoridendi; güzeldi, sanırım onur kuruluına seçilen öğrenciler gibiydi yani bende olmayan her şey

Bilmiyordu, darmadağın etmişti küçücük bir kalbi.

onda vardı. Annesiydi herhalde, bakımlı bir kadınlı ahenkli adımlarla yürüyordu. Elleri poşetlerle doluydu, muhtemelen kitap defter alışverişini bitirmişlerdi. Aşık olduğum kız falandığıldı, yanlış anlaşışım istemem. O günlerdeşak tanımadığım, tatmadığım bir duyuydu,

İlerlemeye devamettik, bir kırtsıyeyden çıkıp ötekine derkenzaten yazardadı dedi olan dükkanlınsınonsunucu ve en büyüğüne gelmiştik. Ordakalan pek çok kitabım bulunmuştu, sadece coğrafya kitabımdasorun çıktı, Ellerimde çok coğrafya kitabı olduğı, okulların kullandığı kitaplar birbirilerinden farklı olduğı için çözememişler. Abim ve doğmamı hemen bana döndü,

"Hadi bunun da yazısını bilme de senin ağzına sıcağım yaradı" dedi

Rabbımyardım etti, heyecandan kekeleyen dilim, dimağım çözüldü. Akıma gelmeyen her şey birden geri geldi

"Ahsen Koçkan, Nalan Kılavuz" dedim.

Öldürse Allah rahmet eylesin, yaşıyorlarsa Allahselame tersinsin, isimleri sayesinde temiz bir dayaktan, onun kuno bir muameleden kurtuldu. İnsan dedim kendi kendime, korkunca nasıl da hatırlıyor bir kez duyduğuy isimleri. Yirmi beş yıldır hiç unutmadım o iki ismi.

Alışverişimiz bitmişti, benimle ilgilenençorumluluğuda da bitmişti, kurtulmuştu benden. Hemen kasabayadın arabaların kalktığı yere gitti. Dolmuş geldi, bindik. Yanıma oturdum, arkada boş bulduğı bir koltuktakafasını cama dayayıptaşra sıkıntısı çekmeye başladı, bilmiyordum, darmadağın etmişti küçüçük bir kalbi.

Çok makam geçti. Abim de ben de ortayşayıyız artık. Pek çok şey unuttuldu elbet.

Artık onunla illi iyi arkadaşız bile diyebiliriz. Ama ne zaman okul önderinden geçerken kendime benzenen silk, çekingen bir çocuk görsem o gün gelir akıma. Gülmüserim o çocuğa becerilediğimi kadarıyla. Velhasıl, önlüklü, üniformalı, üç numara taşıyan bir oğlan çocuğurörseniz er azından gülümsem, ututmaym ko, pek az kişinin gözlerine, yüzüne bakabiliyorku.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteey.org>

İLKER
KOÇAEL

Eğer modern demokrasilerde yöneticilerin seçimlerden sonra görev süreleri boyunca halktan nispeten bağımsız biçimde karar alabildiklerini görselerdi, Antik Yunanlılar bizim oligarşik değil demokratik bir sistemde yaşadığımızı asla inanmazlardı.

DEMOKRASİNİN SOYKÜTÜĞÜ

Çoğu zaman kavranılan bu gün kullandığımız hilleriyle doğallatırna hatasına düşeriz. Sanki kavram, sabit bir anlam yükünü ezelden ebede taşıyan, yolda hiçbir dönüşüme maruz kalmayan mutlak bir öze sahiptir gibi. Kavramların tarihselliğini bize hatırlatan ve böylece Batı düşüncesinde yepeni ufukları açanlık filozofların bahsetmek mümkün: Friedrich Nietzsche ve Michel Foucault. 19. yüzyılda Nietzsche, değişim gibi görünen ahlakı kavramların bile zaman içinde uğradığı radikal dönüşümleri -başta Ahlak- Soykütüğü Üzerine olmak üzere- birçok eserinde gösterdi. Nietzsche'nin soykütük metodunu benimseyip gelişlerin Foucault; cinsellik, ceza sistemi, psikiyatri gibi birçok alanda Batı medeniyetine verili kabul edilsenizsiz ön kabulünaslında iktidar mekanizmalarının birer parçası olduğunu ortaya koydu.

Dolayısıyla herhangi bir kavram üzerine düşünürken, bu kavrama değismez bir öz, aşkın bir anlam yüklemekte acele etmemek gerekir. Örneğin demokrasi dediğimizde bu gün aklımıza gelen ilk şey "sandık", yani seçimler. Peki demokrasinin doğduğu yer olan Antik Yunan'da demokrasi kavramı benzer bir şey mi işaretliyordu?

Bu soruya "evet" cevabı verebilmek çok güç, çünkü Antik Yunan'daki demokrasi anlayış seçimlere değil kura ve rotasyon gibi yöntemlere dayanıyordu. Yani bu gün modern demokrasilerde olduğu gibi vatandaşlar oy kullanıp kendilerini yönetecek siyasetçileri seçiyorlardı. İktidar, herhan g birsiyasi elit grubunun aracılığına ihtiyaç duyulmaksızın bizzat

vatandaşlar tarafından kullanılıyordu.

Bu gün adına yasanma dediğimiz, kanun yapma görevini Antik Yunan'da üstlenen kurum Eklesia'ydi. Atina'da her yetişkin erkek yasama meclisinin doğal üyesi sayılıyordu. Eklesia'da her vatandaşın gündem dâhilinde söz alıp fikirlerini açıklama hakkı vardı. Yılda 40 kez toplanan bu mecliste ülkeyi ilgilendiren en önemli kararlar tüm yurttaşların aktifisiyi katılımı ile alınıyordu. Bu gün yürütmeye dediğimiz işlevi üstlenen kurum ise Bule'ydi. Yaklaşık 500 kişiden oluşan bu konseyin oluşumuna dair kesin kuralları vardı. Örneğin bir kişi Bule'ye üst üste iki kere seçilemez, hayatı boyunca da iki kereden fazla bu konseyde yer almazdı. Tüm bu kuralları, belirli isimlerin sıvrılarak siyasi sistemlerin alınması, böylece demokrasinin eşit katılım ilkesinin altını oymasının önüne geçmek için vardı.

Tabii bugünden baktığımızda doğrudan demokrasinin önemli sınırları olduğunu söyleyebiliriz. Öncelikle kadınlar, köleler ve yabancılar vatandaş olarak sayılmıyordu; dolayısıyla siyasi süreçlerde herhangi bir söz hakları yoktu. Vatandaş olarak kabul edilenlerin toplam nüfusunun yalnızca yüzde 10'una denk geldiği tahmin ediliyor, yani aslında bu yönetimin bugünün tabiriyle bir "zıznık yönetimi" olduğunu söylemek mümkün. Diğerler eleştirisi ise, teorisin ne ölçüde pratiğe yansığıllıllığı: Her vatandaşın teorik olarak yasama meclisinin çalışmalarına katılmahakkı vardı, ne var ki maddi kaygıları olan

vatandaşların pratikte bu çalışmalara düzenli biçimde katılmış olması pek mümkün görünmüyordu.

Bu gündeki modern liberal demokrasileri eğer Antik Yunan filozofları görebilselerdi; muhtemelen bu sistemleri "oli garşı" (yanisiasiyi gücün toplulum küçük bir grubunda toplandığı sistem) kategorisinde deşlendirmeyi daha doğru bulurdular. Çünkü Antik Yunan demokrasisinin alametifarikası; yönetici elit diyebileceğimiz halktan ayrı bir tabakanın var olmamasıydı. Daha da önemlisi, yöneticilerin yönetilenlerden bağımsız bir şekilde hareket etme ihtimali yoktu. Eğer modern demokrasilerde yöneticilerin seçimlerden sonra görev süreleri boyunca halktan nispeten bağımsız biçimde karar alabildiklerini görselerdi, Antik Yunanlılar bizim oligarşik değil demokratik bir sistemde yaşadığımızı asla inanmazlardı.

Demokrasinin soykütüğüne bakmak, hem entelektüel bir faaliyet olarak kendibasına değeri, ama aynı zamanda bize liberal demokratik kurumların yol açtığı sorunlara dair bir düşünme fırsatı verebilir. Bu gün liberal demokratik kurumların siyasal etiller tarafından işgal edildiğini iddia eden ve kendilerini halkla özdeşleştiren otoriter populist liderler tüm dünyaya yükselişte. Hem halktan

kopuk siyasi etilleri hem de otoriter populist liderleri durduracak çözüm; demokrasinin köklerinde zaten mevcut bulunan müzakere ortamı, eşit katılım ve aktif vatandaşlıkta aranabilir. ✨

Yöneticilerin yönetilenlerden bağımsız bir şekilde hareket etme ihtimali yoktu.

Karşı koymak güzeldir.

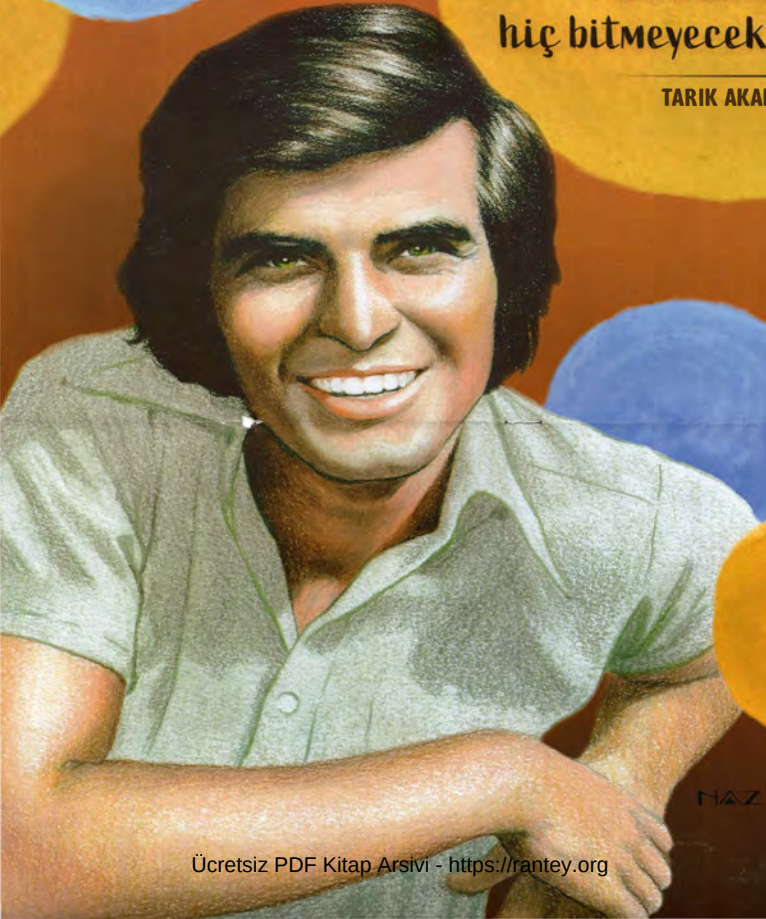
Ben kendime bile karşıyım.

Tuncel Kurtiz

Mücadele hiç bitmeyecek.

TARIK AKAN

HAZ

Tövbeler farası Özen ve Tekinsizler tekniği Tekin, zorlu yolları aşar, KEDÜNYA ülkesinin topraklarını kundan çölleriine göndirir. Zorun, Ağ ve susuz uzağı gettirdiler...

KEDÜNYA'NIN KIRILARINI GÖRMEKLEK. MİSİZ TEKİN ABİME? ARIYAR MI BİZİ KİMEYE?

İki kadın dost, kutsal Toprakların cökünü gördü ve KEDÜNYA surlarının kapısına vardı.

Bekçi müzikli, ruh seside belimledi onları.

EY ESİKLER PRENSESİ, ESİKİLER KIRILAR! KEDÜNYA SURLARININ ESİĞİ BEKÇİ! BEN TEKİNSİZLER TUGRI! TEKİN DOSTUM TÖVBELER FARASI ÖZENE! GÜLERİZİN MEHİR KIRILARINI GÖRMEYE GELDİK!!

ŞİMDİ SOĞUK PRENSES BAÇIM KIRALICE ARIYAM. SÖZÜM KIR DÜĞÜNÜ İSTİYOR PA! FENİYE! BU ZAMANLAR BULUNMAYI DÜĞÜNÜYÜZ. DÜĞÜNÜ KEDÜNYA KIRALICININ SURLARININ ÖZENE!

YANIMIZDA ARIYAM! DALLAMA GİTİRİDİK. ÜSTÜKLE!

KEDÜNYA KAPISINDAN YAKIŞIR O KUTLU ÜÇKEYE GİRMEYİZE İZİN VEREREK MİSİNİZ EY CEREYANLAR SULTANI?

VALLA HİÇ KALKIŞIM YOK SU AN! ÇOK GÜZEL ESİME BURASI!

ARİFE KALK KIZ KAPININ ÖNÜNDEN!!

ARİFE YİNE YATMIŞIN KAPININ EĞİNE! KALKAR MİSİN SÜRDÜN? İSİM GÜCÜM VAR! GİTMEM LAZIM!!

İKİNCİ SON.

SEYYİDHAN
KÖMÜRCÜ

Günün bazı anlarında her şey olduğu yerde bırakarak senin yanına
gelmeyi düşünüyordum. Saçma geliyordu bu kadar zamandır
seni görmemiş olmam.

OLMAMIŞ OLAN ŞEYLER

Dönmek için çok mu uzaktaydım. Günün bazı anlarında her şey olduğu yerde bırakarak senin yanına gelmeyi düşünüyordum. Saçma geliyordu bu kadar zamandır seni görmemiş olmam. Yazlar kışlar, gündüzler geceler, bunca zaman, uyurken uyanırken, senin yanında değildim de neredeydim. Her yere, herkese, her şeye senin yanında değildim de neredeydim der gibi bakıyordum. Olanlarla olmamış olanlar arasında Durup anlatmayı denedim de anlatıyordum değil, olmamış olanları anlatıyordum. Olacakmış gibi olup olmamış olanları sanki.

Günde en az bir kere seninle göz göze geliyordum. Kanepeye uzanırken, ekmeğin içine peynir koyarken. Tuzlu bir yolda saçlarıma değen kırı ve zamansız o rüzgârda. En çok bir şey seçerken seni hatırladığımda yanıyordum. Seni seçememişim, seçmiştim de ayıramamıştım, ama şimdi ansızın bir dükkânda elma seçiyordum. Elma! Seçtiğim her elmada, kendi kendine şöyle diyordum: Hem dime hem elma seç, hem dime hem elma seç. Anlatamıyordum zaten. Anlatmayı deniyordum sadece. Seçemiyordum da seçiyormuş gibi yapıyordum.

Sabaha karşı uyanıyorum bazen yanında Ali. Alımda senin boşluğun. Sıkıştırılmış bir şey gibi bazı zamanlar. Geçmiyor, aniden içinde olduğumu fark ettiğim ikindiler, uyardığım sabahakarışlar. Ağzına bakıyorum Alinin. Ali anlatıyor, anlatarak yayıyor Ali. Konuş Ali. Konuş Ali konuş, nasılsa konuşa konuşa öleceğiz hepimiz.

Olmuş şeylerin hiçbirini hatırlamıyorum ama olmamış şeyler kıymıyor aklımdan. Seninle yazıyın yeniden icat ettiğimi hissettirmiş ilk günlerde. Sebesiz gülümsemeyi. Hiç kimsenin bilmediği bir şeyi sadece ikimiz biliyormuşuz; ama herkesin bildiği şeyleri de sadece ikimiz biliyormuşuz gibi eşsiz bir benzerliği. Aynı olanlar değil, benzerler, benziyor olanlar hemen fark ediliyor birbirlerini. Seni fark ettim. Herkes benimle aynı ama ben sana benziyordum; küçüküm, yabandım, dikiyordum, yaştım. Ali beni kendine büyüt dedi. Ali beni kendine eğdi. Ali beni kendine bük. Ali beni kendine kurut. Aldın. Bükülmüş, eğilmiş, büyümiş, kurumuş bir yeryüzü şekli olarak bıraktın beni sanki bir ağaçın yaprağı gibi sanki bir okyanusun dibinde. Ne uzağa gideceğimi düşünmüyordum. Ne biliyordum.

Kafamda olmamış olan şeyler ile ilgili bir yer buldum. Bayağı bir oda gibi. Ne olmamışsa bulup oraya atmışım sanki. Seni beklemişim beklemişim, gelmemişsin, oraya atmışım gelmeyi. İçerisi gelmeyeşlerle dolu sanki. Ararım dememiş aramamışım, gideriz dememiş gitmemiş. Şimdi o odayı boyamak istiyorum. Dışarı çıkıp bir bir olmamış olan şeyleri, pembeyaz bir boyayla dalmak istiyorum içeri. Bazıları çok büyük, çıkmayacak kapıda, bazıları çok içersinde, bazıları anahtarları sende. Ali'ye dedim. Ali dedim. Ali ben kafamı dağıtmak istiyorum. Kafamın içersinde bir oda var orayı pembeyaza boyamak istiyorum. Bana yardım et, kafamın içersindekileri nasıl çıkaracağımı, nereye bırakacağımı biliyorum Ali. Ben ne istesem Ali çok seviyor.

Bu olanları nasil
unuturum derken
yavaş yavaş unuttum
hepsini. Ama
unutamiyorum
seni, unutamıyorum
olmamış olan
her şeyi.

Meğerse biz beyaz eşyabakıyormuşuz
ben bunları düşünürken. Evlilik
hazırlıkları yapıyormuşuz Ali'ye. Geliniğim
kırık beyaz seçmişim söylediklerine göre. Ali
çoğu şeyi kırmızı seviyor. Ben kafamda odanın
içersindekileri beraber beyaza boyuyorum sürekli.
Ali diyor geniş olsun, dağ görsün, kendimizin
olsun ev. Olsun, olmamış olan her şey olsun
diyorum. Davul çalıyor. Ben düşünüyorum ki davul
o anın korkuluğunu unutturmak için çalıyor.
Korkunç, aynı zamanda hem senin için oluyor hem
Ali'ye evleniyorum şimdi. Beni pist denilen yer
çıkardılar, burnuma üstümde dudığım arasında on yılı
seni beklemeğe geçmiş kırk yıllık tır. Çenemede
şek kalbinden aldığım bir titreme. Belimde kuşak,
Bize bu uyuklar kalacak diye diye uyuduğumuz o

apartmanın penceresinde seni bekliyorum. Yedveren
güllerile dolu bir saksıyla geliyorsun. Yedveren gülü
ne, içeri çiçeği ne, dışarı çiçeği ne bilmiyoruz. Saksıyı
uyuduğumuz odaya bırakıyorum. Seni bir kez daha
dışarıdan alabilmişim diye sana simsıkı sarılıyorum.
Sarılırken kemiklerim kemiklerine karşın istiyorum,
karşıyor. Kemiklerim kırılın istiyorum, kırılıyor.
Üzerimde kırık beyaz gelinlik, düşünümde
onyuvarım, kır dizi kırır kırıyor arkamdan birileri.
Gözlerim kapalı, alırım yukarıya doğru, kimseyi
görmeden, nerede olduğumu bilmeden onuyorum.
Sengelmış günler sonra. Kapının önünde bir
önemkigelişinde aldığın o yedveren güllerinin
saksısı. Gül diye bir şey yok, solmuş gelinlik. Saksıyı
kapının önüne bırakmışım ama ben alsında şu anda
düşünümdeyim ve herkes deli gibi onuyor şimdi.

Beni kapının önüne mi bıraktın
diyorsun yedveren güllerinin
saksısına bakarken. Ben damat
tarafına hoş geldin dediğim her
masada sen fotoğrafımı çekiyorsun
sanki. İçimden, yedveren dışarı
çiçeğidir, içeride ölür ve sen damat
değilsin, damadım Ali diyorum
sürekli. Onuyorum.

Bir adaya gitmiştik, taşlarına ilk kez
biz değiyormuşuz gibi bir sokakta
yürmüştük. Oranın gittiğimiz her
yerden farklı bir yeri, farklı bir boğu
vardı. Oraya her sene gidecektik.
Bir daha gitmedik. Kakti töreni
başlar başlamaz o adadansenileri
yeniden yürüyörüz. Sen o saksıyı
kapıya bıraktığın gün ben çok
incindim diyorsun. Sanki saksıyı
değil beni dışarı bıraktın diyorsun.
Bana şu an takti yapıyor diyorum
sana, seninle o adaydayız ama bana
başka bir yerdetakti yapıyorlar,
sen kiminle yürüyörün şimdi.

Takti töreni bitince yürüyüşümüzde bitti. Böylece
benim takti törenim de herkeste teşekkür ederken
sen düşünmekle geçti. Bu sefer çife telli, bu sefer
erik dalı. Bu sefer kız tarafı. Başım dönüyor senin
için olurken Ali'ye evlenmekten. Başım dönüyor
senin için olurken Ali'ye uyuyup Ali'ye uyanmaktan.
Bunlar olurken neler neler olmadı: Düşündün bir
hafta önce Ali'ye seni unutmadığımı ve onunla
evlenemeyeceğimi söyleyeceğimi, söyleyemedim.
Düşündün bir yerinde sessizce oradan çıkıp sana
gelmek istemiş, çok gelemedim. Düşün bitince
Ali bana dokunma diyecektim, diyemedim. Annemi
karşıma alıp anne diyecektim anme, tamam senin
mutluluğun da önemli ama ben Ali'yi değil onu
seviyorum diyecektim, diyemedim.

Bu olanları nasil
unuturum derken yavaş yavaş
unuttum hepsini. Ama unutamiyorum seni,
unutamıyorum olmamış olan her şeyi. ✨

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi <https://ranteey.com>

Memet Ali & Akşamsefası

BİR DAHA ASLA ZAYIF DÜŞMEYECEKSİN.
VE KİMSENİN İNSAFINA KALMAYACAKSIN.

Sarah J. Maas'ın milyonlarca okura ve sayısız ödüle ulaşan, benzersiz evreni Dikenler ve Güller Sarayı serisi, Feyre'nin dik başlı kız kardeşi Nesta'nın yolculuğuyla devam ediyor.

Dikenler ve Güller Sarayı serisinin Diğer Kitapları

www.dexkitap.com

[f](https://www.facebook.com/DEXpub) [t](https://www.instagram.com/DEXpub) [@](https://www.youtube.com/DEXpub) /DEXpub

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

DEX

Bizimkilerin tatil anlayışı daha çok yemek yiyerek
hayatta kalmaya dayanıyordu.

YAZ BİTTİ

SİNEM SAL

Mevsimlik işçiler gibi mevsimlik arkadaşlığımızın en verimli yanı tüm iç boyuncu birbirimizi ödeyecek olmamızdı. Yazitedi siteye markete özgürce, mayolla ve ıslak bacaklarımız yapıpış kumla girdiğimiz öğleden sonralarını özlememizse yaklaşık beş yıl vardı. Bizimkilerin tatil anlayışı daha çok yemek yiyerek hayatta kalmaya dayanıyordu. Sabahları sitenin çok dışındaki fırına gidip poğaça, simit ya da sıcak börek alıyor, öğlen plajın hermen yanındaki çaybahçesinde bir tost yapıyor, akşam da yoğunlukla zartma ya da köfte yiyorduk. Bodrum'daki Mavi Sular sitesindeki yazlık evi, babamın halısından bize kalmıştı. Medine Hala'nın çocukları olmadıkları için hayatın yüzümüzü güldürdü sayılı anlarıdan biridir bu.

Kabakçığı dolmasını kimin daha iyi yaptığı su götürmez bir gerçektir Özlem Ana. Özlem Ana ölel o zaman beş yıllar olmuştu ama kızların Özlem Ana'dan el aldığı, özellikle de büyük olanın tıpkı Özlem Ana gibi sarma sarğı söylenegeldi.

Pelin'lekimiz, İstanbul'da oturamamıza rağmen bir otobüse atılsak bir saatdeyip birbirimizi görmeye gidemiyorduk. Bunun yerine yağmurların dinmesini, çiçeklerin açmasını, sıcakların bastırmasını, babalarının izne çıkmasını bekliyorduk. Bir de Tahsin Abi'yi görmeyi. Tahsin Abi, eski rockçı, yeni motorcu ve balıkçıydı. Katran Bar'ın önüne park ettiği motosikletinin hemen dibinde, barın sahibi Mehmet Abi'nin köpeği Johnny saatlerce serpe yatardı. Tahsin Abi'nin kopkoyu teninin üstüne çektiği, cümle alemin Janis Joplin'denaldığını bildiği kot ceketinin altından yine kopkoyu olan dövmeleri görünürdü.

Romanlardaki, filmlerdeki balıkçılar gibi bilge değildi Tahsin Abi. Hatta anlatıldığı çoğu hikâyeyi uydurduğunu bilirdik. Ama öyle güzel uydururdu ki onu dinlemekten kendimizi alamazdık.

Bir yaz Pelin'le aynı anda aşık olduk. Sınıfımızdaki oğlanlara. Aynı yaz bir olgunluk çıktı üstümüze. Olgunlukla birlikte sıkıcılık. Genel bir reddetme ruh hâlinde yaşıyorduk. Denize girmek yerine, öğlene kadar uyuyor, öğlen Sami'nin Yerinde soğuk meze yiyor, akşama doğru evlerimize geçip nasıl geçirdiğimizi hatırlamadığımız saatleri geçiriyor, hava karardktan sonra yenidensoğakaçkıyorve birbirimize aşık olduğumuz oğlanlardan gelen mesajları okuyorduk. Neredeyse

ezbere bildiğimiz ve emojisine kadar aktardığımız bu mesajlara es verip analiz yapıyorduk. Barlara alınacak yaşagelmemize bir yıl vardı. Yine de Katran'ın önünde iki kez oturduğumuz gecenin anısını yeni tanıştığımız herkese anlatıyor, rock barları gençliğimizde bırakmışız da artık deniz kenarında yermiyormuşuz, bu mecburiyetten değil de gönüllü olarak geliyoruz gibi anlatıyor da anlatıyorlardı. Bizden üç beşyaz büyük olanlardan duyduğumuz ne varsa, o yaz tanıştıklarımız sanki bizim başımıza gelmiş gibi hikâyeleştirip anlatıyorlardı.

Taşlık'ı keşfettiğimizde hayatımıza biraz renk geldi. Gündüz balığa çıkan Tahsin Abi, gece küçük buzdolabı çatnasına attığı üç dörtlüye biray açıp hikâyeler anlatırdı orada. Üstünde büyük bir J harfi olan kot c-ketin hikâyesini ezbere bilmemize rağmen yeniden dinledik o gece. Normalde Almanya'da yaşayan sadece o yaz için babasının yazlığına gelen Tuba ve Bursalı kuzeni Can da vardı. Tahsin

Abi, hem moderatör hem konuktu

"Bir gün festivaldeydim. Sigara

çeviriyorduk. Bir nefes aldım, yanımdakine hiç bakmadan uzattım. Bir döndü, Janis. Kafası bozuktu. Birlikte buraya indik. Bir ton şey anıltı. Bunların ekibi ertesi sabah ayrılacaktı, veda laştı. Bana ceketini verdi. Aramızda bir şey olmadı o gece. Ertesi sabah ben sahile indim. Ceketini masaya bıraktım, kimse oturmaz diye, gazete almaya gittim, döndüm. Bir baktım, masa dolmuş. Janis ceketini giymiş sigara içiyor. Gittim dedi. Sonra bütün yaz, Ege'yi gezdik."

Bu hikâyeyi kaçınıp dinleyişimizi bilmiyorum ama hepimiz yine aynı şaşkınlıkla dinliyorduk. Hem de Janis Joplin'in Türkiye'ye hiç gelmediğini bilmemize rağmen. Tahsin Abi'nin eskiden birlikte bar işlettiği yakın arkadaş Ortunç Abi de "Sezen'i anlatsana Sezen'i..." diye alkış toplayacağı başka bir hikâye için Tahsin Abi'ye alan açtı. Getirdiğimiz arkadaşlarımız, muhtemelen bundan birkaç yıl önce bizim de başımızda olduğu gibi sağda solda Tahsin Abi'yi anlatacaklardı tüm yaz. Bodrumlu olduklarını kanıtlamak için yol tariflemeye Tahsin Abi'nin teknesinden, motorundan, Mehmet Abi'nin Johnny'nden başlayacaklardı.

Eski bir aşkın
depreşmesini,
eski aşklar hiç
istemezdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi : <https://ranterey.org>

İyi ki günlük tutmuyorum, güzel bir defteri bu kadar sıkıcı bir hayatla harcamak büyük haksızlık olurdu.

YAZDA YALNIZ

kı g $\ddot{u}$ nl $\ddot{u}$ k tutmuyorum, g $\ddot{u}$ zel bir defteri bu kadar kadiici bir hayatta harcamakb $\ddot{u}$ y $\ddot{u}$ haksizlik olurdu. Bundan size bahsetmek istemiyordum ama çocukları d $\ddot{u}$ şmanı olduğunu söylemişim. Herkes deniz yaşıyla d $\ddot{u}$ şman olmalı, bir yetişkinin bir çocuktan nefret etmesi saçma olur. Bizim sokakta çok fazla çocuğu oyun oynayabieceğimi sadece bir tane büyük baççe var. Benim odam o baççeye baççeleri. D $\ddot{u}$ şmanlarımı, oyuncaklarını dışarıyı izleyebilsen diye camın önüne koyduğum için gülerdir benimle dalga çeker. Benimle dalga çeken kim mi? Oyuncaklarını benimle arabasinda dolastırانار, maç sonunda hayali kupalar kazanarlar, içi boş fincanlarda içiyor. Büyüdüğüm

zaman tüm canıs varlıkların sokakta olup
biteniharaşı şeyleri izleyemeleri için
yüzlerini dışarıya döndürbildikleri bir işim
olacak. Bakalım, o zaman daha geçebilecekler
mi benimle! Bir sayıye, belki de vitrin
mankenerini yerleştirme işi bu yüzden icat
edilmişir? Bir günümüz olsaydı, bu hanrika
fikri ortaya yazabilirdik. Ailem, düşmanlarımızla
oyunmak istememeden hiç memnun
değil.Onlara gazetedek yazıları okuyup
mutsuş oldukumu, onların beni daha çok
mutsuş ettiklerini söylüyorlar. Mutsuş olacak
yaştı olmadığım söyleyip bana düzeltmem
gereken bir hataymışım gibi baktılar. Her insan
mutluğun ne olduğunu bilecek yaşıdır.
Ben öyleyim, büyükbabam öyle, kaç yaşında
olduğunu bilmediğim bakkalın tuhaf kıızı da.
Büyüdüğümde hep yapacağım şeyler listesine
bir sevdiğim ekledim,kumakcan şimsizına
kumakcan şimsizına ekledim.Şimsizına
şimsizına türü ayıcıyor. Büyüdüğümde yazmayı
birakmayılım.

**İÇLİ BİR
PİÇ İÇİN
BİRİNCİ TAKSİM**

Tümseklî perşembeyi çukur cumaya bağlayan
gecenin sırtında, mübarek atımla tırıs,
Ben dünyaya horozlu geldim.
Ben dünyaya karşı,
kendimle bir olup seni sevdim.

Güneşin kalbiyle doğrudum,
Zerdüşt'üm ben.
Kuytuya tüküren bendim,
Karanlığı biçen.

Altına saklandığın dünya örtüsü
bir gün sökülecek,
Altın ışıklı Zerdüşt nerede,
Horozlu n'oldu kimse bilmeyecek.

Gün boyunca benden beklenenlerin sonucu deneyimlediklerim şu şekilde; Kahvaltayı bitirmek, odama gidip onun oynamak, öğle yemeğini bitirmek, her gün çikolata yiyeceğimi bana üçüncü kez bildirilişi, çikolata yerine dolaptaki karpuzun müsaitliği, bahçeye inip arkadaşlarımla oynamak, şunemin başıma geçmemesi için dikkatli olmak, akşam yemeğini bitirmek, elimi-yüzümü yıkayıp yatmak ve tatlı rüyalar görmek. İyi

Ücretsiz PDF Kitap Arsi - <https://rantey.org>

Özledğimiz o güzel günler şimdi lezzete ve deneyime dair harika bir konseptle geri dönüyor.

CHEERS & BURGER WEEKS'TE DENE, KEŞFET, TAT!

CHEERS & BURGER WEEKS

1-30 EYLÜL

Pandemi, kapanma, yasaklar derken yemeye, içmeye, paylaşmaya hasret kaldık. Özledğimiz o güzel günler şimdi lezzete ve deneyime dair harika bir konseptle geri dönüyor. Bu sene ilki gerçekleştirilecek King Presents: Cheers & Bur ger Weeks başlıyor. Gastronomiyi, sosyal yaşamı ve birlikteliği merkezi ne alan etkinlikte, 1-30 Eylül boyunca İstanbul, İzmir ve Ankara'da ülkenin önde gelen restoran, bistro ve ka felerinde etkinliğe özel hazırlanmış bur ger menüleri ve eşlikçileri lezzet severleri bekliyor. Her restoranın kendine özel burgerleri ile menüler oluştura cı etkinlikte lezzetin keyfini çıkarabileceğiniz atölyeler, tadımlar ve hafta sonu etkinlikleri de yer alıyor.

GERÇEK BİR LEZZET DENEYİMİ

King Presents: Cheers & Bur ger Weeks, özel menülerinin ötesinde gerçek bur lezzet deneyimi sunuyor. 1 ay boyunca atölyelerden özel tadımlara, hafta sonu etkinliklerinden keyifli buluşmalara kadar dopdolu bir süreç lezzet severleri bekliyor. Bur ger konusunda Türkiye'nin önemli şef lerinin katılımıyla ülkenin önde gelen restoran, bistro ve kafelerinde gerçekleştirilecek #BeAKing etkinliklerini kaçırmayın!

KIRINTI'DA BİR BURGER RÜYASI: BORA BOZANKAYA KIRINTI'YA KONUK ŞEF OLARAK GELİYOR!

Türkiye'de burger deyince ilk akla gelenşef Bora Bozankaya, 9 Eylül Perşembe 19:00'da Kır ntı Hilltown Küçükyalı'ya konuk oluyor. Kırntı'da bur gere, gastronomiyi ve lezzet yolculuğuna dair keyif li bir deneyimsizi bekliyor.

BURGERİN KRALINI HAZER AMANI'DEN DİNLE, HAZER AMANI'DEN TAT!

Modern ve yeni nesil sokak lezzetleri dükkanı olarak konumlanan Fireoom, 8 Eylül Çarşamba 19:00'da Hazer Amani imzası taşıyan lezzetleri ile kapılarını King Presents: Cheers & Bur ger Week'e açıyor. El yapımı burgerleriyle "Fast Fine" konseptinin öncülerinden olan mekandalezzet severler unutulmaz bir keşfe çıkacak.

MIDPOINT FENERBAHÇE'DE BURGER WEEKEND ETKİNLİĞİ

Fenerbahçe'de lezzetin, keyfin ve sohbetin tam ortasında konumlanan Midpoint, Bur ger Weekend ile lezzet severleri ile buluşuyor. Midpoint Fenerbahçe'nin açık alanında 11 Eylül(Cumartesi) 16:00 - 22:00 arasında gerçekleştirilecek etkinlikte özel burgerler yer alacak. Misafirler, etkinlik günü 'Midpoint'i ziyaret ederek etkinlik menüsünü deneyebilecekler.

ALİ DÖVENCİ İLE BURGER YİYORUZ, BURGER KONUSUYORUZ! İYİ BURGERİN PÜF NOKTALARI!

Draft Erenköy pubesine 14 Eylül Salı 19:00'da Ali Dövençi konuk şef olarak geliyor. Birlikte burger tadıp, iyi bir bur gerin püf noktaları n konuşuyoruz.

Etkinlik detayları vekatılım için restoranların Instagram hesaplarını takip edebilirsiniz. Etkinliklere

katılınlar, restoranlarınInstagram hesapları üzerinden #BeAKing etiketi ile hediye olarak verilecek davetiyelerle olacak. Takipte kalmakta faydavar. 🍷

LEZZET VE KEYİF: BİRLİKTE İYİ GİDER!

King Presents: Cheers & Bur ger Weeks keyifli bir hayatın olmasa olmazı lezzet ve keyifli bir araya getiriyor. Bu siki ilki restoranların kendineözel bur ger menülerinde buluşuyor. Hem tat hem de deneyim anlamında birbirini tamamlayan bur gerler ile bu gibi içecekler King Presents: Cheers & Burger Week'ste eşleşiyor. Hayatın tek düzeliğinden, birbirini tekrardan tatıldan sııldıysanız bu etkinlik tam size göre! Burger ve içeceklerin uyumu sizekeyifli bir lezzet deneyimi vad ediyor.

KATILIMCI MEKANLAR

B.O.B Burger Erenköy-Acibadem-Moda-Ataşehir şubeleri, Bronco, Craft Beer Lab Bağdat Caddesi, Geşme Kırmızı Pub, Draft Erenköy-Selamışçesme-Acibadem-Moda-Ataşehir şubeleri, Fireoom Maslak şubesi, İf Sokak StreetFood Hall Ankara, Kırntı Bebek-Nişantaşı-Küçükyalı Hilltown şubeleri, Seçli Midpoint şubeleri, Offenhaus, Sir Winston Pub Alaçatı şubesi, SNOB Galleria-Skyland-Akbatı şubeleri, Taps Bebek ve Ziplin Pub & Delicatessen Bağdat Caddesi.

1-30 Eylül tarihleri boyunca Cheers & Burger Weeks paylaşımları için #BeAKing etiketi ile paylaşmaya unutmayın!

Ücretsiz PDF Kitep Arşivi - <https://ranteey.org>

TANER ALP

Oyuncu, senarist, yazar, yönetmen, şarkı sözü yazarı... Ya da belki de en doğru tanımla; sanatın her alanında üretmek ve eserler vermek için nefes alan **GÖRKEM YELTAN**'la buluştu, tiyatro, sinema, müzik ve edebiyattan konuştuk.

UYDURMANIN GÜZELLİĞİNİ YAŞAMAK

'Ben Anadolu'yla başladım. Yönetmenliğini yaptığınız oyun, pandemi nedeniyle uzun süre sahalelenemedi. Şimdi seyirciyle buluşuyor...

İçinde değerli hocamız Güngör Dilmen'in Anadolu'nun simgesikadınları olan, ağzı kapalı bir küp kırılıyorsa bu oyunda. O küpü yukarıya kaldırıp yere bırakın, canımız Yıldız Kenter'di ilkin. Bizce kumpuzu tam kırılma anında Ayça Bingöl'ün sahnedeki heybetli duruşunun üzerine bindirdik. Mamart Tiyatro'nun sahibi ve sınıf arkadaşım Feri Bana Güler, oyunu benim yönetmemi rica ettiğinde, 'Ben Anadolu' kalbimin içinde atmaya başladı. Çocuk edebiyatı çalışmalarını, uzun metrajlarımızda aile üzerinden kurguladık. Türkiye'nin ilk felsefi romanının uyarlaması derken, kadın hikâyeleriyle yola çıkma zamanı geldi diye düşündüm. Yollarımız 'Ben Anadolu' ile birleştiğinde Yıldız Kenter'in üç öğrencisi bir araya gelmiş olduk. Oyunda pek çok değerli arkadaşım, ustam ve yaşamını sürdüren ya da kaybettığımız sanatçı 'Ben Anadolu' çatısı altında bizimle birlikte. Böyle büyük bir yaratıcı ekiple çalışmış olmak, pek çok yaratıcının eserini projemize dâhil etmek benim için büyük mutluluk. Disiplinlerarası sanatsal yolculuğun katmanlarından yola çıkarak, belirlediğimiz elektiktikniğeyuğun karakterleri sahneye getirmeyi amaçladığımız 'Ben Anadolu', 24. İstanbul Tiyatro Festivali'nde gerçekleşen prömiyerimizin heyecanıyla başladı. Gerek dijital dekor ekibimizin olağanüstü çalışması, gerekse oyun müzikleri, ses ve kostüm tasarımı, sinema bölümleri ve diğer tüm oyun unsurlarımız 'Ben Anadolu'da görmeyi hayal ettiğimiz biçimde ve bir sene süren çalışmamıza tamamlandı. Öğretmenimiz Yıldız Kenter'in ölümüzü anısına bu oyunu sahalemek üzere yola koyulduk. Seyirciye ulaşması ve uzun yıllar hem ülkemizde hem de dünyada sahnelenmesi projemize yer alan herkes için büyükönem taşıyor. Perdeyayansıyan final jeneriğindeki her ismi gördüğünde gözlerimi yaşayorum mutluktan. Küpü kırarak başlattığımız 'Ben Anadolu' için yalnızca çalışma dönemimizle bile küçük bir küp pisirdik. Oyuncumuzun performans zenginliği oyunun merkezini oluşturdu. Oyun, 17 Eylül'de Özgürçelik Parkı'nda, 22 Eylül'de Çukçuç Park'ta, 30 Eylül'de Kadıköy Halk Eğitim Merkezi'nde izlenebilir.

Yiyatıro demişken, İstanbul Üniversitesi Konservatuvarı'nın Kadıköy'den toynması gündemde. Buna karşı çıkan sanatçılar arasındasınız. Rıhtımdaki konservatuvor sizin için ne ifade ediyor?

Bana büyük acı veren olaylardan biri oldu. Geçici taşınmaya değil elette, geri dönememeye benim sözüm. Okulumuz, İstanbul Belediyesi'nde

temelleri atıldığında beri ülkemiz tarihinde çok önemli bir rol oynuyor. Üniversiteye bağlandıktan sonra da Kadıköy'deki binamızda kendi tarihini yazmaya devam eden okulumuzun bugünkü öğrencileri bir bilinmezliğin içinde sahipsiz bırakıldı. Şimdi Büyükşehir Belediyesi gerekli gördüğü yenileme projesiyle okulumuzun tarihini o binadan silmeye yönelik adımlar atıyor. Konservatuvorun Kadıköy'deki binasında bu yenileme projesi tamamlandıktan sonra varlığını sürdürmesi hem değerlerin korunması adına gerekli, hem de bana göre belediyenin kendi içinde yarattığı bir değere sahip çıkma fırsatı es geçmesi büyük bir hata.

Korumayı bilmeyen bir üküyüz. Dünyadaki bir müzede topraklarımızdan çıkan değerleri görünce üzülmeyen, onlar için çaba harcamayan bir toplum olduk ne yazık ki. Anadolu'nun yüce mirasını, büyük kültürleri doğuran zenginliklerimiz gürurla taşınması ve dünyaya örnek olması gereken ülkemizde cehaletin, yağmanın, değersiz olanların geçer akçeeolduğu bir tabloyu izlemek, yaşamak, gelecek nesiller için korumayamamak benim canımı acıtır.

Sanatçı Gökrem Yeltan-Mehmet Gürel ortaklığıbir markaya dönüştü. Sinemadaki kariyeri yönettiğiniz 'Bağcı' ve Gürel'i nin yönettiği 'Dört Kâşeli Üçgen'deçalıştınız. Bu hayata da ortak bir bakış sonucunu mu? Bu filmlerimizin önce 'Gölge' ile 'Yemekteydik ve Karar Verdim'de de birlikteydik. Mehmet Gürel, Yalın Akaylız ve ben filmlerimiz için birlikte çalışıyoruz. İçinde olmanın mutluluk duyduğumuz çok büyük bir ekibimiz

var. Sinemadaki ortak işlerimizin temel zamanla sâğlamlaştı. Banalarkısaşevgiye üretim tutkusunu paylaşıyoruz hepimizi.

Ve müzikteki Yeltan-Gürel ortaklığı... "Odama Yokuluc" albümüyle başladı yolculuk. Sözleriniz ve Mehmet Gürel'i nin müziği son olarak 'Uğurtma' ve 'Her Şey Ağlağın' de buluştunuz. Yeni şarkılar gelecekm?

Elki çocuk kitabım yayımlandığında amcam Şuayip Yeltan ve Mehmet Gürel'i bir gün gelip, benden şarkı sözü yazmamı istemişlerdi. Benim aşk benzeri duyguları metinlerden değil, deneyimlerimle de öğrendiğimi düşündüler belki o yaşlarda. Zamanla onların kararındı. Benim için böyle başladı her şey. Birlikte çok sevdiğimiz parçaları yaptık. Çocukların televizyonun karşısında dinlemediği parçalara söz yazma şansını da verildi bana zaman içinde. Şu anda Sony Music Türkiye - Elma Yapım'isi birliğıyle gerçekleşen 'Mehmet Gürel'i ile Buluşmalar' projesi söz konusu. Cem Adnan'ın 'Kimse Bilmez' yorumuyla başlatılanproje, Pamela'nın Her Şeye Rağmen yorumuyla devam ediyor. Mehmet Gürel'i'yi de dinleme şansını buluyoruz projede. Bana mutluluk veriyor farklı yorumları dinlemek.

Sizi yazor kimliğinizile de yakındantanyoruz. Çocukkitaplarınızokullardaokutuluyor. Ve şimdi yeni bir heyecan var: Korkuz Meles Arnavatçıda...

Evet, Korkuz Meles isimli poliseye çocuk romanını Stefan Vuçani çevirisiyle Arnavatça yayımladı. Bilmediğin bir dille çocuklara buluşmak çok hoş bir duyğumuz. İş Bankası Kültür Yayınları'nda çalıştığımız kitapların da benii çok heyecanlandırıyordı. Zıpır Zebra sonrasında Define Bahçesi ve son olarak da Boyalı Hansi ve Sis Balığı kitabımı çıkıştı. Çizerlerle de editörün Ahu Ayanla çalışırken de hep doğru yerde olduğumu düşündüyorum.

Oyunculuk, senaristik, yazarlık, yönetmenlikve şarkısözü yazarlığı... Tüm bu uğraşlardaki ortak motivasyonunuz nedir? Uydurmanın güzelliğini yaşamak. Uydurukçu olmayı çok sevdim ben, sahlendim ve yaşamını olmasız olmasızından biri olarak kabul ettim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranfey.org>

AHMET ALİ
ARSLAN

Bu köşede her ay bestelenmek üzere günümüzün şairlerinden derlediğimiz bir şarkı sözü paylaşacağız. Şarkının müziği sizlere emanet...

#ASKIDABESTE

Selam OT okurlu! Bu yaz Levant Yılmaz'ın şiiriyle tanıştım, özellikle son kitabı Ada ile Brünik beni benden aldı. Bu ayın şarkısı için 1994 kitabı Kayıp Ruhlar İsimsiz Adalar kitabından Yollar şiirinin bir kısmını bestelenmek üzere düzenledim. Şarkılaştır, #askidabeste ile Instagram'da paylaş, dinleyelim. En özgün, akılda kalan bestenin sahibine Kivılcım Müzik'ten Ernie Ball bakın seti, Daddario tel temizleyici ve Puka tuner hediye.

Esra Taş, Şükrü Erbaş'ın Heves Türküsü'ne yaptığı besteyle Temmuz ayının #askidabeste kazananı oldu. Aşına olduğumuz bir türkü kalıbı olsa da şiire böyle güzel oturması, akılda kalıcı olması ve eşikte Mehmet Babayiğit'in bağlamasıyla güçlenen ısrarın akıcılığı şarkıyı öne çıkardı. Böylece Esra, Kivılcım Müzik'ten Mikla - 17 Tuş Masif Çınar Kalimba kazanmış oldu, tebrikler!

Ağustos ayının #askidabeste'si için bendenizin şiirine bestelediğimiz şarkıların kazananı için sosyal medyada takipte kalın. Cukac dolusu sevgiler. 🌸

#ASKIDABESTE

SÖZLER BİZDEN

BESTE SİZDEN

sana düşmüş bir vücudum ben
bir kadın doğurmadı beni
melekler bana görünmedi
unatılmay bir hazine sandım kendimi

dilimin ucuna gelen sözcük gibiydın

ateş içinde bana yer var mıydı
gömleğim köftitten, yanar mıydı
hader kuzu alev aldı, haçtı
kim bana benden daha yakın

dilimin ucuna gelen sözcük gibiydın

Levant Yılmaz - Koller şiirinden.

OKUMA BİÇİMLERİ

Kıskançlık, temkinlilik

TURGUT YÜKSEL

Örneklere çoğaltabilmekle birlikte ilk aklıma gelenleri söyleyeyim; Poe'ya imrenerek, Öğüz Atay ve Salt Faik'e hayranlıkla ama Tanpınar'a kıskançlıkla bakırım. Cümleleri kuruşundaki esnekliğe, anlamlarındaki derinliğe, tamamlanmışlıktaki sabıra bakırım ve hem vay be derim, hem öyle yazmak isterim ve hem de öyle yazamayacağımı bilerek kıskanırım, haset ederim.

Bazı yazarlara kendimi güvenle, huzurla bırakırım çünkü söyleyeceğini şefkatle izah eder. Bazılarına ise temkinle, tetikte yaklaşıyorum. Yine bana laf sokacak veya benim görmezden gelmeye, kağımaya gayret ettiğim bir halimi hiç uzatmadan yüzüme vuracak diye... Ağzının tadını kaçırmasına rağmen çok kıymetlidir bu durum da, üslup da; bildiğini sakınmadan söylemek. Nezaketüğüne dilin ucuna gelen kelimeleri yutmamak.

Tesadüfen dâhil olunan bir partideki insanların dağılımı gibidir. Kimilerine dostça yaklaşırken, kimilerine mesafeli durmak gibidir. Ama partiyi güzel kılan, her iki taraf arasında olmasındır. Kitaplık şıblı. 🌸

Mehmet Ali & Akşamsefasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Thomas Bernhard'ın romanları, bilindik romana hem biçem hem de içerik açısından bir başkaldırıdır, geleneksel romanın hiçlenişidir.

NİHİLİZMİN VE NEFRETİN ESTETİĞİ: THOMAS BERNHARD ROMANLARI

YALIN ALDAY

Thomas Bernhard'ın romanları, bilindik romanı hem biçem hem de içerik açısından bir başkaldırıdır, geleneksel romanın hiçlenişidir. Avcuturya bu özgün yazarın romanlarında onun şeylerin her şeyden önceki hissinde kalır: güzel bir öykü yoktur, görkemli bir son yoktur. En geleneksel kurallara olan olayların gelişme örgüsü ile parçalamaları aynı pozitif bir kurgu Bernhard'da tamamen yok edilir. Bernhard hiç paragraf kullanmaz ve romanlarını çeşitli bölümlere ayırır. Her türlü sınıflama ve gruplamayı reddeder, usun eşyayı mantıksal kategorilere ayırmasına bilincin bir karşı çıkışı yaşamı bir bütün olarak algılar ve tüm bütünü okuyucuya sık geri dönüşlerle bir anda verir. Tüm romanı bir anda her yerden başlar ve sonunda her yerde de biter. Bu yüzden Bernhard okuru romana istediği yerden başlayabilir ve istediği sayfaları yer değiştirebilir ve öykü yine de olay örgüsü bağlamında ilk halinden bir şey kaybetmez çünkü romanlarında bir olay örgüsü kurgulanmaz, romanları eleysizdir.

Bernhard'ın yapıtları aniden biter, açık kalır, açıktır. Bernhard'ın anlatığı öyküleri başkasına anlatamaz, her anlatı, bizim parçaları bir araya getirme girişimimiz denirler. Bernhard'ın metinleriyle karşılaşan biri, onun yazım biçiminin türdes olduğu izlenimine kapılacak ve bu nedenle Bernhard'ın farklı kitaplarındaki metinlerin kitaplar arası yer değiştirebileceği gibi, yapıtları

içindeki cümleler de yapıt içerisinde sınırsızca yer değiştirebileceği kansasına kaplıcağı. Bununla birlikte onun metinlerin tekdüzeligi, dikkati yoğun olan bir okuyucu için keşfedilecek bir farklılıklar diyarındır.

**Ölüm
düşünüldüğünde,
geriye kalan her şey
şaşmalıkla.**

Bir röportajında Bernhard bu tekdüzeligi çok özel yapan şeyi nitelemek için harika bir imge kullanır: "Beyaz bir duvara baktığınızda onun ne beyaz ne de çıplak olduğunu fark edersiniz. Eğer uzun bir süredir yalnızsanız ve yalnızlığa alışmışsanız ve yalnızlığa çok idmanlıysanız, normal insanlar için (özel olarak) çıplak olan yerlerde gittikçe farklı şeyler keşfetmeye başlarsınız. Duvarda çatlaklar, ince çatlaklar, engelbeli yamalar, böcekler keşfedersiniz. Duvarlarda muazzam bir hareket vardır – gerçekte duvar ve bir kitabın sayfası tamamiyle birbirine benzer." [1] Bu imgeyi ciddiye almak gerekir: Bernhard'ın metinleri beyaz bir duvardır ve onun çalışmalarını böyle bir tavırla incelemeye çağırırız, duvardaki yarıkları, ince çatlakları, "muazzam hareket"i keşfeder gibi. Onda renklerin çeşitliliği tek renge indirgenmiştir, fresk silinerek beyaz bir duvarla yer değiştirmiştir ve okuyucu bu yüzden Bernhard'ı okurken beyaz bir zeminle ilgilenmek zorundadır.

BERNHARD'IN BİÇİMİ

Bernhard'ın biçimi bizi özellikle hırpalar çünkü onun düz yazısı gerçekçi metinlerin için kullandığımız ölçütlerdir

ölçülemez. Kendisi de metinleri için her frastta şunu vurgulamıştır: "Benim kitaplarımda her şey yapılmaz". Şeyleri ayrı edilebilir kalmak istediklerini şeylerin biçimlerini bozar, çarpıtı, yarı abartır. Onun kahramanları her kurumu ve kavramı eleştirirken yenden yere vururlar. Eleştirilen şey daima en çürümüş ve en aşalıklı olan şeydir. Bir süre sonra okuyucu bu dünyada en çürümüş ve en aşalıklı olmayanın ne olduğunu kendisine sormaya başlar. Bernhard'ın yaptığı şey tam da sürekli abartmakla, gerçekte gerçekliğin ne denli kötü olduğunu gözler önüne sermektir. "Kötü gerçekliğin" yalnızca abartma sanatıyla sergilenilebileceğini ve bunun ayrıca estetik bir duruş olduğunu düşünür. 1986 yılında yazdığı Yok Etme romanında, yaşamı sırasında bastırıldığı son büyük yapıtında Bernhard abartma sanatından bahseder ve der ki: "Abartma yeteneğimi olmasaydı (...) korkunç, can sıkıcı bir yaşama mahkûm olurduk, artık yarolmaya değmeyen bir var oluruz. Ve ben abartma yeteneğimle aklımdan bir düzeye çıkardım. Bir şeyi anlaşılabilir kılmak için, abartmak zorundayız (...) yalnızca abartma sonuettirsin." [2]

Bernhard'ın en vurucu biçimsel yeniliklerinden biri, anlatı yöntemi olarak tüm yapıta dağılmış olan tekrarları kullanıdır. Bernhard'ın metinlerinde sabır, ifadelerdeki ısrar, tekrarlamalar ve helezonluk, anlatılan süreci ilerletmeye değil, sürecin kendisine geri dönmek üzerine kuruludur. Bu geri dönüşler yani tekrarlamalar üç şekilde incelenebilir. Öncelikle Bernhard öz olarak aynı olan öyküyü her bir romanında tekrar tekrar yeniden anlatır. İkinci olarak, bu romanların tümünde her önemli sözcüğü ya da cümleyi bıkıp usanmadan birçok kez tekrar eder. Son olarak öyküleri daima asıl karakterin konuşmalarını aynen aktaran başka şahısların ağzından anlatır. Yani kitabın ana anlatıcısı, asıl karakterin söylediklerini tekrar edermiş olur.

Asıl karakterin sözlerini tekrarlayan kişi, yani kitabın ana anlatıcısı, tüm Bernhard romanlarında, asıl karakterin baskın kişiliğiyle iletişim kurarken kendi özgün kişiliğini kaybetme korkusunu sık sık okuyucuya iletir. Tüm kitap baskın karakterle, ondan etkilenen ve yaşamının belli bir döneminde o karakterin etkisizleşmiş olduğu anlatıcı arasındaki rabta içinde geçer. Bu yüzden aslında tüm Bernhard romanları her seferinde aynı felsefeyi yansıtan bir monologdur.

BERNHARD'IN KARAKTERLERİ

Bernhard'ın odaklandığı ana karakterler kültürlü, hali vakti yerinde olan, atalarından kalan miras dolayısıyla çalışmak zorunda olmayan ve tüm vaktini kitap okuyarak, yalnız başına yürüyüşlere çıkarak, dünya ve ölüm üzerine düşünerek ve sonra da bu düşüncelerini öykünün anlatıcısı olan kişiye aktaran huzursuz ve insanlardan kaçarak toplum dışı bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Aksamsefasi

yaşam sürdüren kişilerdir.

Bernhard'ın asıl karakterleri kendileri için hem haphisane hem de bir sığınak anlamı taşıyan kapalı yerlerde yaşarlar. Bu kişilerin kalabalığı, şehir yaşıntısı arka planında bırakıp, buraları terk etmeleri ve tenha, dar vadilere, kıra sığınmaları onların yaşamla olan sorunlarından hemen hiçbir değişiklik yapmaz. Böylece bir yanda içgüç bir şehir tasavvuru yapıp, kirsalın da ondan hiç aşağı kalıyorsa olmadıkları defalarca vurgulanır. İnsanın kaçacak, sığınacak hiçbir yeri yoktur.

Şehri "sakinlerinin kalıtım ya da buluşma yoluyla kapıtkları ölümcül bir hastalık" olarak betimleyen Bernhard, şehride yaşayanların eğer doğru zamanda buradan ayrılmayı başaramamaları durumunda, önünde sonunda ya doğrudan veya dolaylı olarak intihar edeceklerini ya da piskoposluk kolan mimarisiyle ve politikave Katolikliğin almakça bir karışım olan bu ölümcül toprakta yavaş yavaş ve perişan bir şekilde öleceklerini söyler. Ona göre şehre bira zaşına olan herkes bilir ki, yüzeyde o bir hayal ve arzu mezarlığıdır, oysa altı dehişet vericidir. [3]

Şehri böyle tanımlamasına karşın, Bernhard'da şehirtimleyenleri olan köy ve kırsal kesim betimlemeleri de aynı derecede serttir. [4] Üstelik bu saldırı Avusturya şehirlerine olan saldırılarından daha Avusturya karşıdır. Çünkü Avusturya geleneksel olarak kendisini güzel doğa çevresiyle tanımlanmış görmek isteyen bir ülkedir. Doğa az çok Avusturya kimliğinin garantörüdür ve bu güzel doğa bu doğal çevrede yaşayan insanların da iyi insanlar olduğunu garanti eder. Bu insanların iyi olmaları kadar da, doğa iyi ve güzeldir. Yani bu doğusel argümana doğa, Avusturyalı kimliği için bir tasdik edici konumundadır.

DOĞA "ÇÜRÜK" TÜR

Doğa, Bernhard için tek kelimeyle "çürük" tür. Kırsal alanda her şey çürüktür. Kırsal alan insanların daha değerli olduklarını kabul etmek büyük bir yanılgıdır. Onlar günümüzün altınlarıdır. Genel olarak kırsal alanın kendisi şehirden daha bozulmuş, daha düşkünleşmiş, çok daha düşkünleşmiştir. Fazladan bir düdüktür kırsal alan nüfusu. [5] Kırsalda yaşayan kişi zamanla aptallaşır, orası tatsız tuzsuz bir yerdir ve yalnızca sağlığı zarar verir. [6]

Almanve Avusturya edebiyatında mutlu insanların yaşadığı güzel doğa ve köy imajına saldırın Bernhard romantik edebiyatın insanın kirlilemediği saflik sembolü olarak ele aldığı doğayı hastalık ve çirkin bir dünya olarak resmeder. Böylece insanın kendini kurtarabilmesi için doğaya kaçış da bir çözüm olmaktan çıkar.

TEK KURTULUŞ ÖLÜM

Bernhard'da dünyanın tüm huzursuzluklarından, acılarından ve ağrılarından yalnızca tek bir kurtuluş yolu vardır: ölüm... Kendi kendini imha eden dünyadazaten her şey ölüme yönelmiştir. Bu dünyada varolabilmek demek ise akla aşırı derecede yüklenen bir konsantrasyonla düşünmek, bunun sonucu olarak da giderek insanlardan uzaklaşmak, dayanılmaz bir yalnızlık içinde tükenmektir. Bu insanın düşüncelerini anlatma denemesi, kendisini çok zorlar. Derdini anlatamama, insanın kullandığı kelimelerin bile tahir aracına dönüşmesine yol açar. Artık iç dünyanın, baskı yapan dış dünyaya karşı ümitsiz direnişi vardır. Bu nedenle Bernhard kahramanlarının ağzından "Doğmak mutsuzluktur (...) yaşadığımız süreç de bu mutsuzluğu sürdürürüz, bir tek ölüm kesip atar bunu." [7] "Ancak ölüm olabiliir, büyük ağrıların sonu. Ölüm her şeyden kurtulmak anlamına geliyor: özellikle kendi kendimden (...). Ölüme yaptığım anlaşma iki taraf için de olabildiğince avantajlı ve mükemmel" gibi sözleri sık sık okuyucuya aktarır. [8]

Bernhard'ın 1968 yılında Avusturya Ulusal Edebiyat Ödülü'nü kazandığında, ödül töreninde yaptığı ünlü sözleri burada hatırlatmakta yarar var: "Ölüm düşünüldüğünde, geriyeye kalan her şey sağmalıktır." [9] ■

KİTAP İÇİN 4 ÇIKTI!

Aforizma, alıntı, alkış, anı, bilgi, eleştiri, günlük, gözlem, haber, kıssa, kinaye, nükte, öneri, polemik, soruşturma, tepki, yanıt...

Selçuk Altun'un 2004'ten bu yana süren aylık yazılarının

2013-2015 dönemine ait olanları

Kıtap İçin 4'te bir araya getirildi.

"Başucu değil bir başıçı kitabı!"
k. Iskender

Kıtap İçin 4
Selçuk Altun
400 sayfa, 28 TL

TÜRKİYE BANKASI
Kültür Yayınları

[1] Schmidt-Degler, W. (2001) "Thomas Bernhard: The Portrait of the Author as an Artist of Exaggeration", A Symposium on the Austrian Writer Thomas Bernhard, Salzburg University, The Institute for German History, October 18. [2] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [3] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [4] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [5] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [6] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [7] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [8] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [9] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005).

[10] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [11] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [12] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [13] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [14] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [15] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [16] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [17] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [18] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [19] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005). [20] Bernhard, T. (2005) "Nik Etna" (Etna, 2005).

PELİN BATU

Müstesna Kitaplar

GEZİ

Seyahatnamelerin en güzel tarafı rumuzunu dört duvar arasından çıkmadan gözlemleridir.

BİZE DÜNYANIN BÜYÜSÜNÜ HATIRLATANLAR

1322 yılında yollara koyulduğuna iddia eden şövalyemiz orta çağların en çok çevrilen ve okunan yazarlarındandı. Mandeville dediği gibi Fransızca yazan İngiliz bir gezgindi, belki böyle bir persona yaratıp kütüphanesinin teslime kmayan bir keşiş. Sonuçta yazdıkları yüzyıllar boyunca Columbus gibi kaşiflere ve gezginlere ilham verdi. Rönesans eleştirmenlerinin eski çağlara yazılmış pek çok eserden alıntı yaparak kurgusal bir eser yarattığını söylemeleri barışa göre Mandeville'i daha fantastik kıyor. Yoluçduğumuz Konstantiniyye'de başlayıp kutsal kemiklerden griyor Efe'te Aziz Yuhanna'nın kabrinden çıkıyoruz. Aziz Süneginin toprağı tırtırtığını öğrendiğimiz Elyiya Çelebi'nin doğal afetleri caddaları savaş üzerinden açıklaması aklıma geliyor. Koş'un yanındaki Lango adasında Hippokrat'in kızının bir ejderhaya dönüşü onu öperek bir şövalye beklediğini öğreniyoruz. Mandeville Tataristan'daki kavunları içinden tüyüz kuzuların doğduğuna duyunca "bu da bir şey mi" diyor kendi memleketindeki ağaçların meyvelerinden kuş çıktığını aktarıyor. (Böylece ak yanaklı kızların soyu açılmış oluyor). Java'nın yamyanları. Nucamera adasındaki köpek kafalı insanları, tek gözler ve devlerle tanışma bu kitabın neden Ortaçağ bestselleri olduğunu anlıyorsunuz. Anlatılanlar ne kadartuhaf olursa olsun bize dünyanın büyümesini hatırlatıyor, hastalık ve savaş tozunun içinde boğulanlara su serpmiş oluyor.

John Mandeville: The Travels of Sir John Mandeville.

HARİTALAR MACERAYA DAVETİYE ÇIKARTIR

Berlin'li yarınlış tarafında doğduğunu söyleyen Judith Schallansky atlaslara merak salmıştı. Gidemeyi ülkeleri başlamakla uğradıkları resmedip onları ışığı bilgilir, mitlerle maceralarla donatıp masalı bir dilde anlatmaya başladı. Haritalar her maceraya davetiyedir: çocuklara hazine avı için yol gösterir, büyüyenlere onlara bakarak daha da kayboluruz. Buradaki penguen yakmaları, balina avları, atom bombaları ve cinayetleri okudukça adaları va. t. ettiği turkuz cennetleri Grimm masalı kıvamında cehennem cenniriyor. Okyanuslara göreyizmiş 50 adanın anlatıldığı küçük cephelerde bir yer ne kadar uzak olursa olsun yakın olabildiğini anlıyoruz. "Ada bize bir sahne sunuyor: orada olan her şey kendini hikâyeleştirmek için zorluyor..." diyor Schallansky. Belki adalar her o yüzden hayattan büyük. Shakespeare karakterleri gibi karmazya kıyor. Her beraber deniztintuzunakarıp zaptedilmez sulara karşı Prospero gibi haykırarak. Kitaplarımızda gömüldüğümüzde müzik başlıyor.

Judith Schallansky: Pocket Atlas of Remote Islands: Fifty Islands I have not Visited and Never Will. More Verlag/ Pan gu, 2009

İYİ BİR KİTAP BİZE İPUÇLARINI VERİR

Sebal'din eserini bu listede görenler şaşırabilir zira hiçbir forma uymuyor. Sebal'd, yürüyüşü sırasında aklına düşen zıtlar ve hayatlarıyla bizi hem yazar ve yönetmen kıyor: sayesinde zihnimiz, başrolleri istediğine dağıtıyor, şehirlerin mimarı, diyarların ressamı oluyoruz. Zaten iyi bir kitap bize ipuçlarını verir, geresini bu topkuyuruz. Sebal'd her zaman yazdığı gibi konvansiyonları yerle bir edip sıraları fışkırtıyor. Dolayısıyla, ne zaman Hölderlin'in konuşmaya başlayıp ne zaman anlatıcımızın devreye girdiğini anlıyoruz. Orjinal Almanca'nın (he keşke orjinalinden okuyabilseydim) antika olduğu, fil çekimleri vb. gramer kurallarını ihlal ettiği söyleniyor. Kısacası bu müstesna gezi rehberi roman/biyografi/antika kitabında Köpek Yıldız'ın etkisi altında eski ruhlar gibi salıyor, ikramıye olarak Flaubert'in illetleri, kâğıtvenker ve Le Strange gibi garip insanlara tanıyor. Daha güzel bir seyahatname

W.G. Sebald: The Rings of Saturn

İyi ki adım attım; hayallerimi gerçekleştirmek için.

İyi ki...

Hazırlayan: Osman Palaşay

MÜGE BOZ

İyi ki aradım; bıkmadan usanmadan hayattaki gerçek misyonumu, iyi ki aradım ama hâlâ anıyorum. :)

İyi ki okudum; Yüzyıllık Yalnızlık ve Eğitim Doğumdan Önce Başlar'.

İyi ki izledim; Interstellar ve La La Land'.

İyi ki dinledim; Finnebassen - Vi Nil'yn.

İyi ki fark ettim; her şeyi kontrol etmeye çalışmanın anlamsız olduğunu...

İyi ki seçtim; hayat arkadaş olarak seçtiğim kocamı. :)

İyi ki gittim; Bali ve Barcelona'ya.

İyi ki adım attım; hayallerimi gerçekleştirmek için.

İyi ki başladım; meditasyona.

İyi ki anlatıyorum; kızma her gece uyumadan masallar. :)

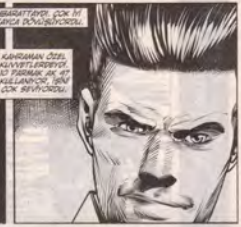
İyi ki kabul ettim; Caner'in evlenme teklifini.

İyi ki itiraz ettim; basma kalıp düşüncelere.

İyi ki geride bıraktım; ne istediğimi bilmediğim öğrencilik yıllarını. ☺

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranteoy.org>

MERT BEKÇİ

Ne garip... Rahatlıkla söyleyebildiğimiz güzel şeyleri eyleme dönüştürmek o kadar zorken dile hiç getiremediğimiz şeyler hakikatimiz...

KISMÎ GEZGİNİN NOTLARI

Çok sene önce... Yollar nasıl çizildiğini bilmiyorduk. Öğrencilik yıllarında otostopla seyahat etmiş kendimizi bir gezgin gibi hissederken, yolda karşılaştığımız turistlerin Türkiye'nin doğasına hayran kaldıklarını sok dâğıpmıyorduk. Otostopla seyahat ettiğimiz için yolda karşılaştığımız insanları tabii ki bez yıldızi otellerde konaklayanlar değil, ırt çantalarıyla oradanoraya gezgentilerdi. Belki benimi gibi gezmiş pek çok kişinin bildiği, söylediği bir şeyi söyleyeceğimize: Soralırsanız, yıllarınayollarında ulaşırsınız. evet. Dünyanın büyüküküne bir nebeze daha fazla tank olmakkenki küçük dünyamız içerisinde sıkışık kalmamızı önler. Karadeniz'den Egeye Akdeniz'e, Türkiye'nin tabiatına hayran kalmamak elde değildir. Hatta ve hatta bırakalmoraları, İstanbul'lu büyükşehirin bizzat kendistabiatına tarih müzeleri ile dolu. Tabii bizi her zaman yeneceğine inanırlardan biri olarak, farklı pek çok noktada eş zamanlı başlayan yangınlar -usulen doğrucukla yasınıyor-um-beni derinden etkiledi. İnsanların, hayvanların yaralarının sarılması, doğanın iyileşip kendine gelmesi tek değil. Bizim gelipgeçtiği, doğanın ise kalıcı olduğunu idrak ettikçe doğaya olan saygım artıyor... Hangi canlıHiroşimave Nagasaki'ye atılacak bir bomba imal edebilmiz? Bir diğer canlılardan ayrıran şeyimizçakmızokulmadığı, tartışılabilir diyarlar geçtikçe daha halkanmışız hâle geliyor gibi.

Öğrencilik yıllarıma tesadüf eden gezginlik dönemlerimin yanı sıra Türk Dili ve Edebiyatı bölümü okumakda bana halk edebiyatı, folklorunu öğrenme şansı tanıdı. Hâlihâlde öğrenirim. Gezmeyi planladığım, planlamadığımız yerler ile ilgili de edimneye çalıştığım bilgiler genellikle bu yönde olmuştur. Bir yerin dokusunu, tabiatını ve tabiat tarihini öğrenmeden, yerleşik hayatındaki alışkanlık kalıpları bilmeden orayı gezmiş sayılmazız. Örnek vermek gerekirse; fotoğrafı gördüğünüz yer İzmir'deki Bademler Köyü'nün girişiydi. Sayılabilecek bir noktadır. Urla'dayız alan bir köy, çeşitli iklimli imzaatmış, bu yüzden istisnai bir köy olarak da pek çok gezginin anılarına ve yazılarında yer almıştır. Köyün tyatrosuna sahip olan Bademler'de çok uzun yıllardır hizmet veren bir halk

kütüphanesi, oyuncak müzesi de bulunur. Bursa - Balıkesir - İzmir rotasını otostop ile geride bıraktığım bu 2016 senesinde Ege'nin otostopla müsaiti yapısından da destek alarak Bademler'e kadar gelmişim. Köye girdikten sonra kahvehane geçecek kişilerin vakitinde sohbetin ardından ise beni gezdirmek üzere gelen bir yetkili, müzeyi, tyatroyu bir güzel anlatmış. Vakitlice Türkiye'nin temiz köylerinden biri seçilen Bademler'in Türk sinema tarihi açısından da önemli bir yeri vardır. Necati Cumali tarafından kaleme alınan

"Susuz Yaz"ı Metin Erkan 1963'te burada çekmiştir. Köy hayatını, köydeki ezen

-ezen ilişkisi anlatılan bu film, Berlin Film Festivali'nde Altın

Ay ödülüne layık görülmüştür.

Yaşam kültür - sanat ile desteklemesi bilen köy, yerli - yabancı pek çok gezginin, turistin ilgisini çekmesini de değeri gözler önüne seriyor.

Benzer güzel yerleri Artvin'de yaşadığımız bir yolda da keşfetmişim. Rize Kalesi'nin keşfe çıktığınızda, Karagöl'de doğa ile baş başa kaldığınızda ya da Trabzon'daki Sümel Manastırı'nı bir yandan gezip bir yandan onun tarihini okuduğunuzda başından sonuna güzel topraklara, tarihi miraslara sahip bir ülkede yaşadığınız bir daha anılmıyorsunuz. Dahası nasıl ki Türkiye'nin dört bir yanına göçmüş hayran olacağınız kültürel, tarihi değerler bulabiliyorsanız "Anadolulı diyar" ile tarif edilen misafirperverlik, comertliği gördükçe de içiniz ısınıyor. Şanslıydım; neredeyse gezmemiz hep bu misafirperverliği ve "Tanrı misafiri" denen kişiye hazırlanan sofraları, iyi niyeti, güzel yüzleri görmüştüm. Bu, edebiyat derslerinde bana anlatılan halkbilim ile örtüşmesi bakımından da hoşuma gitmişti. Ne

garip ki tüm bu güzelanları bir sonuca bağlayama çekiniyorum. Her şeyin gelipgeçtiği, tabiatın kalıcı olduğunu, kırmadan -dökmeden işa edilmiş bir yaşama imza atmanın güzelliğini anlaşılmaz ne olacak, diyorum. Çünkü çocukluğundan beri insanların söylemesi çok kolay şeyleri eyleme dönüştürmekte çok zorlandığını görüyorum. Edebiyat, bunun örneklerini görülebileceğiniz yazılarıyla doludur. Ne dönüştürmek o kadar zorken dile hiç getiremediğimiz şeyler hakikatımız... ✎

Bizim gelip geçici, doğanın ise kalıcı olduğunu idrak ettikçe doğaya olan saygım artıyor...

Bademler Urla

SULU SEPKEN

Genişleyen alyuvarların dilini sökmeye çalışıyorum şimdi, hayatla kalmaya ıspat etmenin daha iyi bir yolu çok çünkü. Hem bir tokuşturma meselesi olsun hem eskiyen bir kaburga, devimin hali hep. Bir kanıt, geride kalmaya böylece. Bakın ölenlerin ölümlü tatlıklarına inanmıyorum diyebilecek bir şey, olsun işte.

Yeni bir savaştan dünyaya buluşmasını istiyorum şimdi, katlanacak bir gömlek olmaya niyetim yok çünkü. Artık bir matematik ne kadar can alır sorusu, imrenilen intihar şairlerini sarkıtoru, nedense. Sözgelimi otel balkonlarında, kapandıkları birkaç metrekalıcı odalarında, barutlu makinalarda ve rönesans sonrası mahvolunan kutsal zulüm ayanlarında, Bir katilin bir katil katletmesinin fotoğrafı çekiliyor. Ne garip!

Kaderimin üzgün suratını dağıtmak istiyorum şimdi, annemin yüzüne bakacak yüzüm kalmadı çünkü.

Bir şeye yarama hissiyle sürüklü, hayatı birtakım insanların insanlaştırmada inaretmiş gibi Sabahları tok karna göğüs çakılmanın ve çok ünlü adamların, yarı ünlü kadınlarla yaşamalarının, Bir şansla haruşta atılmının ve edebiyatın yanı sıra kurşunlanmakla eşdeğer anlam taşımının ağırlığı altında, Çalmaların iki binli yıllardan hatırlananlarıyla duruyorum.

İ. USAME YÖRDEM

1996 yılında doğdu. Yölcük Sarfentisi, Otuzsebebe, Gölgen, Varın ve Bulun Ab'ın Yazı, Bir İçinim Problemi gibi şiirleri. Matematik adlı kitapları var.

Şair Seyyidhan Kömürü

otair@otair.org adresine gönderdiğiniz kapasız bir dosyaya değerlendirecek, her ay yeni şairlere saygınlamada yer verecek.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://ranteoy.org>

İSMAİL TAĞA

Bir Deli Hikâyesi

Gözlerinde resmen ölümlü görmüştüm.

GÖMMEK BİZİM İŞİMİZ

Gözlerimi, karanlık bir omanda açtım. Buraya nasıl gelmişim? Hatırlıyamadım. Ürkek adımlarla yolunu bulmaya çalışırken uzaktan bir ışık parıltısı gördüm. Bir an önce kurtulmak için ışığa doğru koşmaya başladım. Işığın bulunduğu yerde; bir tane adam, kürküle toprağı kazıyordu. Yanına gidip "Merhaba ustam. Sanırım kayboludum. Acaba ana yola nasıl çıkarım?" diye sordum. Bana bakmadan kazmaya devam etti. "Nereye?" diye sordu. Nereye gideceğimi düşündüm. Bilmiyordum. Adama dikkatlice baktığımda boynuna yaptırıldığı dövmeye dikkatimi çekti. "GÖMMEK BİZİM İŞİMİZ" yazıyordu. "Sen nâpyorsun burada abi, hem de bu saatte!" dedim. "Bilmek istemeyişim" dedi. "Kaç yaşında adınız abi. Korkakca değiliz, gömmeye bizi" diye karşılık verdim. Bana baktı. "Az ileride bir kaza olmuş. Bana da bilgi geldi. Bir küçük yer kazıma söylendi. Gömmek bizim işimiz," diye gülmüsendi ve işine döndü. Gözlerinde resmen ölümlü görmüştüm. O anda yaşananları hatırlıyordum. Patron ile iş seyahati için Tokat'a giderken arabada hafızıyuklamıştım ve şarapmole yuvarlanmıştık. Son anda patronumun direksiyonsarıp çevirmeye çalıştığı o çaresiz anı hatırladım.

İkimizden biri ölecekti o zaman. Bunları düşünürken patron uzaktan belirdi. Elinde direksiyon vardı ve vücudunun yarısı dağılmıştı. Kendisi bu durumun farkındabilirdi. Beni görünceyanımadı.

"Fatih'çim geldik mi Tokat'a?"

"Patron bittik. Biz öldük."

"Vala Fatih'çim dediğinizi piyasabitik. Küçüksenafçıktanöldü."

"Öyle değil. Sen artık bir ölüsün."

"Haftifengöbeğim çıktı, saçmıdöküldü diye mi böyle konuşuyorsun canım? Aşk olsun."

Bir türlü durumu anlamıyordum. Dışarı çıkın on iki parmak başırsınçı çekip kendisine gösterinceokrudan aklı çıktı. Bir anda ağlamaya başladı. Mezaro "Evet beyler, goryonyun bittiyse birinizi şöylelealim da bu işi bitirelim." dedi. Patron bundunuyucacekibenden kartvizitini çıkartıp mezarıya uzattı. "Ben Hakkı Develi. Tekstli üzerine çalışıyorum. Şu arkadaş gömmenizi rica edeceğim. Bedeli neyse tarafınıza ödenecektir," diyerek beni gömmesi için adama para teklifetti. "Lan şerefsiz! Rüyet mi vereceksin!" diye bağırdım. "Sen zaten aldığın üç kuruslayaşaşağdığını mı sanıyorsun? Yaşayan bir ölüsün. Bir de benden zam alma için şirinklik yapıyorsun zavallı. Kafasını veririm sana," dedi. Kibarlıkla krları adan ne hale gelmişti. Yerden aldığım sopayla kafasına vurdum. Cevap gecikmedi! Patron, suratima sağlam bir yumruk geçirdi. "HK" yazılı devasa yüzüğü, alıma mih gibi çakıldı. Dengem bozuldu ve mezara düşerken son anda yakasından tutup onu da çektim. Sarmaş dolaş mezarın içine düştük. Burnumu sıkıyork, kulağıma yalıyordu. Ortalık mahşeriyeri gıyıldı. İşçi, patronunu tanımyıyordu. Patron ise tanıma konusunda tutarlı davıanyıyordu. O esnada mezaro "Beyler, yanlış alarm! Mezara girecek kişi sizden biri değilmiş. Şimdi tesrif ediyor. Hadi çıkın," dediği an hastane odasında uyandırıldım. Başımdayı duran doktor "Geçmiş olsun delikanlı," diyerek gülmüsendi.

Üç gün sonra yatıştırdım çıkacak hale geldim ve yüzümden bulunan bandajları çıkardılar: Hemen yanı odada yatıp patronumun yanına sevinerekittim. O da, kendine yeni gelmeye başlamıştı. Beni kapıda görüldüğünde mutluktan gözlerini içi parladı. Ancak yanına yaklaştıkça suratının yavaş yavaş düştüğünü ve gözünün yaş göldüğünü fark ettim. "Suratım çok mu kötü?" diye krladıkça gözleri anı anı gerceklerle yüzüze geldim.

Alınmda kocaman "HK" yazılıydı. ■

DİPNOT*

ÖMER GÖKSEL

livaneli

Türkçede çok sayıda baskısı ve dünya dillerine çevirisi yapılan; yayımlandığı günden itibaren çok satan ve çok okunan kitaplar listesinde zirveyi koruyan *Kardeşimin Hikâyesi*, okurlarıyla yeniden buluşuyor!

MANDOLİN İNKILÂP 94.yıl Sayfa 6

İSTANBUL / Mark ez Yemboşna • İSTANBUL / Sarıal Mağazası • İSTANBUL / Fatih Hıristiia • İSTANBUL / Ayvılar Pelican Mall • İSTANBUL / Acakent Cebnem • İSTANBUL / Bahçelievler Metroport
İSTANBUL / Beykent Perla Vista • İSTANBUL / Alayehir Migros İSTANBUL / Çalgaolu Sirkadi • İSTANBUL / Acakent • İSTANBUL / Esmeyurt City Center • İZMİR / Balçova • İZMİR / Çiçi

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mehmet Ali & Akşamsefası

ÖMÜR UZEL

Siz hiç acı içinde koşan bir geyik gördünüz mü? Ben gördüm. Marmaris İçmeler'de çıkan orman yangınında yaralı, acı içinde koşan bir geyik gördüm.

YANAN GEYİĞİN ÇIĞLIĞI HÂLÂ KULAKLARIMDA

ANGELS FARM SANCTUARY deyiz. Burası şiddet görmüş, yaralanmış, tecavüze uğramış, kaza geçirmiş pek çok hayvana ev sahipliği yapan bir çiftlik. Yaşamak isteyen bir hayvanın yaşam hakkını savunma, güreşmek istemeyen bireyin tercinin sorgu duydu bir yer burası. İzmir'in Kemaioya ilçesinde bulunan çiftliğe adanmış and obiti 'Ateş' harşılıyor. O, Marmaris'te çıkan orman yangınından yaralı kurbanlığını bir sokak köpeği. Çiftliğin kurucusu **SİBEL ÇAKIR**, amrını hayvan hakları konusuna adanmış bir hak savunucusu. Çiftliğinin ev ilkenizde yanan orman yangınlarında ve sel felaketlerinde ekleyle beraber sahada koşan başla çalıştı. Sibel Çakır'a Angels Farm'ın hikâyesini, afet bölgelerinde yaptıkları kurtarma çalışmalarını, hayvan hakları yasasını ve acil durumlarda sosyal medyanın gücünü konuştuk.

40 YILLIK BİR GEÇMİŞ

Angels Farm'ın aslında 40 yıllık bir geçmişi var. İlkokul 1. sınıfa gidiyordum. Bir gün öksüz bir kuzu geldi bize. O kuzuyu büyüttüm. Okulum evime çok yakındı. Kuzu her sabah benimle okula gelirdi. Okul çıkışında da birlikte eve dönerdik. Karagöz koydum ismini. Banyoda, balkonda bakıyorduk. Ama bir gün komşular şikâyet etti. Sonra bir Kurban Bayramı sabahı babam onu gözümün önünde kesti. O gün hiç kimseye konuşmadım ve o günden sonra bir daha hiç et yemedim. Bu olay, bu çiftliğin kurulmasını tetikleyen olaydır. Liseden itibaren kendi param kazanmaya başladım. Kazandığım parayla boş arazilere tel çevirip orada ihtiyaç olan hayvanlara bakmaya başladım.

FERDINAND'IN ÇİFTLİĞİ

Angels Farm ilk olarak Ankara'da kuruldu. Çankaya'dıymaydık. Sonra aramızda eylem bölgesi olduğu gerekçesiyle istimal karar alındı. Zaten bir de Ankara'nın çok soğuk olması nedeniyle çiftliği taşımak istiyorduk. Bu vesile ile İzmir'e geldik. 5 yıldır buradayız. Her yıl kurban pazarlarını gezeriz. Gebe, sakat, kurban niteliği taşıyacak olan hayvanları tespit ediyoruz. Kurtarma operasyonlarını hepsini, çok daha fazla insanla çalışabilmek için, canlı yarıllarda yapıyoruz. Çünkü insanların bu hayvanlar konusundabilenmesi gerekiyor. Rize'de Kurban Bayramı'nın birinci günü kesimden kaçarak denize atlayan ve üç gün yuzduktan sonra Trabzon'dan sahile çıkan boğa Ferdinand'ı duymuşsunuzdur. Ferdinand'ın sanatçı Haluk Levent tarafından sahiplenilerek çiftliğimize gelişini sesimizi daha çok kişiye ulaştırabilirdik. Sevgili Haluk Levent "Sibelcim, Angels Farmı daha ne kadar sosyal medyada duyuruyacağın dedi. Haklıydı. Yardım ulaşması ayrı bir konu ama insaniyetin ilki de sosyal medya

önemli bir konuydu.

'ATEŞ' İSMİNDE BİR KÖPEK

Geçtiğimiz günlerde ülkemizde yaşanan orman yangınlarında ve sel felaketlerinde ekimizle birlikte sahaya indik. Yangın bölgesinden kurtardığımız beş tane yank inegimiz var. İki tane kö keçirmiş, travma yaşayan inegimiz var. On beş tane kö keçimiz, koyunumuz, ördeğimiz, kazımız, yüzeyakin tavuklarımız var. Tükimiz, sincabımız ve tavşanımız da var. İsmimizi Ateş koyduğumuz bir de köpeğimiz var. Şimdi çiftlikte bizim sorumluluğumuzdalar. Bazılarının derisi neredeyse yok. O nedenle tüccar ısıları aniden

değişebiliyor. Sürekli kontrol edilmeleri gerekiyor.

UNUTAMAYACAĞIM O GÖRÜNTÜ

Siz hiç acı içinde koşan bir geyik gördünüz mü? Ben gördüm. Marmaris İçmeler'de çıkan orman yangınında yaralı, acı içinde koşan bir geyik gördüm. Hayatım boyunca unutamayacağım bir görüntüydü. Çılgılı hâlâ kulaklarımdır. Onu yakalamak istedik ama yakalayamadık. Çünkü yanan ormanda yangın söndüren ve soğutma yapılmadan içeriye girmemiz mümkün değildi. Ağalar bir taraftan yanarken bir taraftan da üzerimize yığılıyordu.

YANGIN BÖLGELERİNDE AV YASAĞI GELMELİ

Yaban hayvanlarının atıldığı çiftlikleri duysaydınız: o domuzların, tilkilerin insanların ayaklarına kadar gelip medet umularına şahit olseydiniz orada yaşanan felaketin boyutunu dahaiyi anlardınız. Köylülerin birçok ahlamları kilitli bırakıp gitmişti. O ahlamları kuzen çok sayıda inek, keçi, koyun çıkardı.

Yangında sokak hayvanları biraz daha şanslıydı. Bağlı olmayan kediler, köpekler kendilerini yangın alanından kolayca kurtarabilirdi. Ama yaban hayvanlarının yüz de sekseni yok. Şu an orada yaban domuzlarına çok ihtiyacımız var. Çünkü yaban domuzları toprağı havalandırıyorlar ve yangın bölgesinde tekrar ağaç çıkmasına yardımcı oluyorlar.

HAYVANSEVERLERDEN HAYVANLARI KURTARMAYA ÇALIŞTIK

Ben hayvanları sözde "Hayvanseverlerden" korumaya çalıştım kadın kimseden korumaya çalışmadım. Mesela hayvansever olduğunusöyleyerek kapıma gelip tavşanların olduğu sahaya 7-8 köpek salıp tavşanlarınmış çoğunun ölümüne sebep olan sözde "Hayvanseverler" var. Benzer bir durumu yangın bölgesinde de yaşadık. Böylece hayvanları kurtarmaya gittik ama ilk etapta hayvanları "hayvanseverlerden" kurtarmaya çalıştık. Maalesef yangınların da "Biz hayvanseveriz, yardıma geldik." diyerek köylülerin hayvanlarını çalıp götürmeleri oldu. Biz de kurtardığımız hayvanların tamamını yetkililere teslimi zabankarlatıslım ettik. Hayvanları teslim ederken çektiğimiz video kayıtlarımız da mevcuttur. Korumaları, keçilerin ücretlerini ödeyerek olan çiftliğimize getirdik. Çiftlik hayvanlarını, ahlamların kilitlerini kırarak oradan çıkardık. Sonra onları 1 Tamm Müdürliklerine teslim ettik.

YARALI İNEKLERİ DENİZE SOKTUK

Çokertme yangın bir gün önce söndürülmüştü. Ancak rüzgârın yön değişmesiyle köyün merkezinde yangın yeniden başladı. Bu durumda köylüler hayvanların çoğunu kırak köyü terk ettiler. Köylüler kaçtılar. Çokertme de kayrak tavşanların olan dağlar var. Sıcaklıkla birlikte taşlar öyle bir patlıyor ki üzerimize alev topu gibi kayalar

yağıyordu. Her tarafımızı yaktık. Arabamız hurdyaya çıktı. Ancak sonunda inekleri köyden çıkarmayı başardık. Kurtarılacak birkaç ahır daha vardı. Onlarla ilgilenirken çikardığım inekleri kontrol edeyimdedim. Çünkü bu hayvanları çok iyi tanıyorum. Bir baktım ki köye geri dönüyorlar. Evlerinden dönmek istiyorlar. Hepsinin sürü başlarını tespit ettim. İneklerinizin içine, yangının ulaşamayacağı noktaya soktum. Orada sürü başlarını bağladım. Belediyeden de ot getirttim, onlerine yığdım. Tekrar yukarı köye çıkıp kalanların kurtarılmasına yardım ettim.

YANAN HAYVANLA SELFIE

Yangın bölgesinde yaşananları hiç hoş değildi. Yanan hayvanla fotoğraf çekti ren insanları gördük. Sırf sosyal medyada paylaşmak için duygusal videolar çeken insanlarla karşılaştık. Keşke, felaket yaşanırken video çekmek yerine bize yardım etmeyi tercih etselerdi. Bir tanesine çok sert çıktım. "Ne yapıyorsun sen ya? Biz burada bir can daha kurtulsun derindeyiz. Senin elinde telefon, şov peşindesin" dedim. Yardım adı altında sadece sosyal medyada video paylaşmaya gelenler oldu. Ne yazık ki yardım ederken kendilerini pek göremedik.

ÜNLÜLER VE SOSYAL MEDYA

Takipçilerimizin ve arkadaşlarımızın desteği ile yangın bölgesinde zarar gören hayvanların ıftığı taşınmasını sağladık. Ama bu yetti mi? Hayır. Yangın olur, deprem olur, sel olur... İlk 48 saatte size ne yardım gelirse gelir. Sonra her şey unutulur. Biz, sel bölgesinde de gittik. Ama sahada ne ünlü vardı ne de yeterli kadar gönüllü. Neden? Yanan hayvanla selde boğulan hayvan arasında ne fark var? Sosyal medya ve özellikle ünlü isimler doğal afet durumlarında çok önemli. Dikkat ederseniz yangın alanlarına ne zaman ünlüler inmeye başladı, halkın büyük çoğunluğu da o zaman sahaya indi. Ama Haluk Levent dışında sel bölgesinden ünlü görünüşü mü? Haluk Levent, herkesin dikkatini üzerine çekti. O zamanlar ünlü bir meşhurdur.

destek oldu. Sık sık çiftliğimizi ziyaret eder. Her gün konuşuruz. Problemimiz olursa hemen yardımcı olur. Leman Sam, Şevval Sam, Deniz Çakır gibi pek çok ünlü destekçimiz var.

YASA, HAYVANLARI KORUMUYOR

Hayvan hakları yasası son hali ile birçok hayvanın hakkını elinden alan bir yasa. Hayvanların sayısız sakıtlama geldi. Bazı ırkların beslenmesi ile ilgili olumsuz maddeler var. Mahalle muhtarı bile hayvanların toplanıp atılmasında yetkili olacak hâle geldi. Hayvan hakları konusunda daha profesyonel bir duruş sergileyecekken bugünkü yasayla pek de profesyonel olmayan bir duruş sergiliyoruz. Bu kanunlar çıkarılırken hayvanlar konusunda gözle görülür çalışmalar yapan, sahatecrübesi olan bilgin hayvanseverlerin fikirleri alınmadı. Hayvan hakları ile ilgili tasarı çıkmadan evvel yetkililer ekipleri ile buralara gelselerdi, biz onlara Türkiye'deki

hayvan gerçeğini hikâyeleriyle, görşelleriyle, veteriner hekim raporlarıyla bir anlatıyorduk eminim durum çok farklı olurdu. Bizim gibi bu işe -mütevazı olamayacağım- ömrünü adamış hayvan hakları savunucularının fikri alınmadan bu yasa oluştu ve ne yazık ki bugün bu yasa hayvanların aleyhine!

CEZALAR CAYDIRICI DEĞİL

Hayvan Hakları Yasasında hayvanlara zarar verenlerin cezası kesinlikle caydırıcı değil. Bakın bu konu çok önemli. Uluslararası araştırma raporlarını incelediğinizde seri katillerin ilk kurbanlarının genellikle hayvanlar olduğunu görürsünüz. Sonra çocuklar, sonra da yetişkinler gelir. Suç işleyen zamanında ceza yaptırılmaz karşılaşılmazsınız. İleride daha büyük sorular yaşarsınız. Bu, içinde bulunduğunuz toplumda tehdit eden bir sorundur. Çünkü hayvanlar öldürülürse siz bu durumu önemsemezseniz sonuçları çok ağır olur.

GÖZ HAKKI

LEVENT GÖNENÇ

Acıdaolsun
Kıvancında aşkında
Kendi kendine sokulursun
Döğersin yüreğini
Yüreğinin örsünde

Yemek yemek üstüne ne düşünürsünüz bilmen
Ama kahvaltının mutlulukla bir ilgisiz olmalı

ERTUĞRUL
MAVİÖĞLÜ

Arkadaşlarla çok konuşuyoruz. Aramızda tartışıyoruz. Duvarlarda da görüyoruz, katilmiş, tamam orasını anladık da kim bu oligarşi yahu?

OLİGARŞİ

İse yıllarımdayken, neredeyse çevremdeki herkesle birlikte, dünyayı bir uçundan tutup silkelemenin; buruşuk, yamuk, eksik, gedik taraflarını düzeltmenin derindeydik.

Gece hava kararınca elimizdebokayutularive fırçalarla yazılmaya çkar, boş gördüğümüz her duvara "Katil oligarşi", "Kahrolsun faşizm", "Kahrolsun emperyalizm", "Tekyol devrim!" yazardık.

Annemin deyimiyle "geceleri uyumaz,gündüzleri ise durduğumuzyerededurmaz"dık.

Sürekli başka mahallelerin, başkağecekonduların,başka fabrikaların, başkaokulların olduğu, başkaçocukların, ihtiyarların, kadınların yaşadığı yerlere gider, önümüzüçekikan herkese durmaksızın anlatırdık.

Emperyalizm derdik, oligarşi derdik, işte senin sefaletin bundandır derdik. Yüzümüzze bakarlar, kafalarını sallarlar, "Aç mısın?" diye sorup,eve davet ederlerdi.

Kapıdan geçip sedire bağdaş kurduğumuzda elimize birer bardakça tutuşturulur ve o anadınıya zaten değişmiş olurdu. Konuştuğumuz bu yoksul insanları, ellerinde kazzamları, kürekleri ve balyozlarıya barikatların arkasında nöbet tutacağı günlerin hayalini kurmaya başlardık.

Günlerden bir gün yolumuz bir fabrikaya düştü. Önünde durduğumuz binarinde çüsesindenve tabelasından tanıştım. Burası herhangi bir fabrika değildi. Radyoda neredeyse her gün reklam cingini defalarca dinlediğimiz deterjan markasışte burada üretiliyordu.

Havasogüktü,fabrikanın kapısındaişçiler birikişti,yolun karşısında kahvenin içi ise hınca hıncı doluydu.

Biz sendikacı Mehmet'i arıyorduk. Sorduk, henüzgelmemişti. Buradaneler olduğunu bize ancak o anlatabilirdi.

İşçilerden biri, "Siz onun arkadaşısınız?" diye yanıma yanaştı.

Evet, dedik, "Arkadaşıyız. Hatta aynı örgütteniz."

"Himmim" yaptı, şöyle bir. Ateşi zıvayağa dayanmış olan sarma sigarasından süzerek çekip, "Gelin benimle" dedi ve yolun karşısındaki hıncahınc işçilerle dolu kahveye doğru seyr etti.

Arkadaşlarına işaret ederek bizi bir masayaoturttu, bir anda sandalyesini kapangemiş, etrafımızdageniş bir daire oluşmuştu.

Biyiği ağzını olduğu gibi kapatan saçlargece rengindeki yapıyı bir işçi konuşmaya başladı. "Bir sorum olacak izniniz varsa" dedi. "Belli ki öğrencisiniz, siz hepimizden dahaiyi bilirsiniz.Günlerdir arkadaşlarla aramızda konuşuyorsunuz, bir yere varamadık. Oligarşi ne demek? Duvarlarda görüyoruz, katilmiş, onu anladık. Bildirilerde de okuyoruz,bazen, kötü birisiymiş. Ama biz bu oligarşi işini bir türlü çözemedik. Değil mi arkadaşlar?"

Sözlerine es verince bir uğultu yükseldi. Aradan evet, evet... gibi kelimeler seçtim, girisini anlamadım. Zaten çok kalabalıktı, gürül gürülsoba yanyorudubuz gibi soğuktan sıcağa geçince bir tuhaf olmuşum. Ayrıcasiğara dumanından göz gözü görmüyordu. Onca

uğultununarasında kimin ne söylediği de anlaşılmıyordu. Üstelik üzerim doluydu,kapalı mekamlara alerjimvardı ve bir şeyleri izah edecek havamda değildim.

Yanmdaki arkadaşda döndüm, soruyu savuşturacak öyle birkaç cümle etsin ve biz de bu klostrofik ortamdan kurtulup, sigara dumanının kokusaca diplerimizze yapışmadan, temiz havaya kavuşalım.

Aksi gibi arkadaşım da, benim konuşmam konusunda ısrarlıydı. Kulğaına eğildi, "Oğlum dernekte oligarşi seminerini sen vermemiş miydi? Konuşsana, ne duruyorsun" diyeterslendi.

İş başa düştü. Çaresizce yutkundum, hafifçe öksürüp boğazımı temizledim, önüme konulmuş beklemekten zifde dönmüş kaç takıldı yavaş sıldan mink bir yudum aldım ve anlatmaya başladım.

Cümleler ağzımdan yuvarlanmaya başladıkça tipki dernekte olduğu gibi sesimin şehvetine kapıldım, konuşukça konuşum. Emperyalizm dedim, üçüncü bunalm dönemide dedim, gizli işgal dedim, yeni sömürgeçikten dem vurdum, oradan feodalizme, tefeci bezirganlara, işbirlikçi tekeli burjuvaziye atladım. O an elimde geçişem, oligarşiyi parça pıncık ederdim.

Arada arkadaşım masanın altından diziyile benim dizimi dürtüyordu. Sonra bir fırsatını bulup yeniden kulğaına eğildi ve fesisladı: "Ulan" dedi, "Senin şu anlatıklarından ben bile bi bok anlamadım, bu insanlar nasıl anlayacaklar?"

Bu sözler beni kendime getirdi, iki cümle dahaedip sustum, etrafıma bakındım, etraf da bana boş boş baktı, sonra kalabalığın arasından bir el kalktı. "Buyur" dedim, konuşmaya başladım: "Hocam, biz arkadaşlarla çok konuşuyoruz. Aramızda tartışıyoruz. Duvarlarda da görüyoruz, katilmiş, tamam orasını anladık da kim bu oligarşi yahu? Bir anlatıver, sen öğrencisin, hepimizden iyi bilirsin, anlat ki biz de bilelim."

"Azönce anlattımya" diyemezdim. Bu defa birazdaha kısa cümlelerle dahayalın bir ifadeyle anlatmaya gayret gösterdim. Tam anlatılacaklarını bitirmişken yine bir el kalktı, aynı soruyu sordu ve ben o an bizi işlettiklerini ya da herkesin sağı olduğunu düşünmeye başladım.

Birkezdaha anlatmayayeltenmişken, kahvenin kapisında saatlerdir aradığımız sendikacı Mehmet belirverdi.

İşçiler bizi bırakıp onun etrafını sardılar bu kez. Takilim plak gibi aynı soruyu defalarca sordular. Mehmet önce bir solduklarını dedi. Bize hoş geldin dedi. Yanımıza oturdu. "Arkadaşlarımızla tanışmışsınız belli" dedi ve

Oligarşi,
sizin patronunuz
ve onun yakınında,
onu koruyan, kollayan
kim varsa, hepsinin
toplamaına denir.

Yöretisiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

SENİ BEN PARAMPARÇA BÜYÜTTÜM / ALKIN SEZEN

ekledi, "Sorunuzagelince, şu an grevdesiniz değil mi? Pekî kime karşı grevdesiniz? Patrona... İste oligarşi denilenşey,sizin patronunuz ve onun yakınında, onu koruyan, kollayan kim varsa, hepsinin toplamına denir. Hem katildir, hem sömürücüdür. Hem de bana sorarsanız derhal yıkılmalıdır."

İşçiler koro halinde "Haaaa" dediler.

Koroya biz de katıldık. Haaaaa!

Aradan yıllar geçti, bir türlü vermedikleri pasaportunu, gözaltı, sorgu sual derken bin bir zahmetle aldktan sonra, yolumuz Almanya'ya uzandı. Bir fabrika ziyaretinde, Türkiye'li bir işçinin işyeri temsilcisi olduğumu öğrendik. Çok büyük bir fabrikaydı burası. Sigara üreten makineleri üretiliyordu. Gönderdiğimiz selam yerine ulaşmış olacak ki, yemek molasında onunla karşılaştık.

"Söküp götüreclekar bu fabrikayı, hepimizin yakında işsiz kalacağı" diye söze başladı. Sendikaları güçlüydü, Bulgaristan'a taşınma işini birkaçkez etretmekleymiş başarımlardı ama artık yolunsonu görünmüştü. "Hep o Bulgar işçilerin yüzündenbaşımıza geliyor bunlar. Ucuz fiyata çalışıyorlar, öyleolunca da biz işimizi kaybediyoruz" dedi. Etrafında başka işçiler de vardı. Hepsî onayladı temsilcinin sözlerini. Dediler ki, "O Bulgar işçiler öyle ucuz fiyatlarla çalışmayı kabul etmeselerdi biz işsiz kalmayacaktık. Allah bu sefil yaratıkların belasınıversin!"

Çok inanmışlardı bu söylediklerine ama benim de bir süre sadıkcılık yapmışım vardı. Asıl kuzmaları gerekenin Bulgar işçiler değil, sermayenin bu kadar hızlı hareket etmesinin koşullarını hazırlayan küresel kapitalizm olduğunun anlatılmıyldım. Çok uluslu şirketlerin oluşturduğu oligarşi yapının müdahale ettiği her yereaçık, sefalet, işsizlik, yoksulluکه hastalık götürdüğünden söz etmeliydim.

Hatta yıllar önce sendikacı Mehmet'ten öğrendiğim, "oligarşi senin patronundur" cümlesi de cebimde hazır ve dışarı çıkmak için sabırsızlanıyordum.

Ama birden kışkıraya kapıldım. Çatışsın altında bulduğumuzuz bu fabrika, çokuluslu bir şirketeaitti ve patronları da epey bir süredir kendilerini borsa grafiklerini ardına gizlemişti. Yani bu şirketler artık hiçbirereait değildiler ama garip bir biçimde heryer de onlara aitti.

Sonra Fransa'da işten atılan Air Liberte işçilerinin "Benim patronum kim?" pankartıtarak yaptıkları yürüyüşü hatırladım ve bu işçilerin de aslında patronlarını tanımadıklarını anladım.

O yüzden hazırladığım bütün lafları yuttum ve sustum.

Az önce Bulgar işçileri suçlayan saçma fikirlere itiraz edecek olsam, iş yeri temsilcisinin fabrikadaki bütün işçilerin karşısına toplayıp, gözlerini gözlerime dikerek "Bulgar işçilerin kabahati yok, işsizliکه, küresel oligarşi dırkorum. Pekî kim bu oligarşi, sizden somasından çıkıyor."

I.

Mezar kazma sanatında ustalaşmış melekler tarumar oluyor beni duvarlara iten kapılar ve karnımda ölü, doğmamış oğlumu henüz bizi doğuran ve öldüren aynı Tanrı mı anne? işe yaramazlık, küçük derin yaralar, ben, altı üstü ben uzakta olmanın memnun değilim sana, yetinmeyip uzaklara kemiklerimle nereye gittim? büyük budala, sağır eden çiğliklar kutsal tasvirler dört duvarın arasında sıkışıp kalmış hatırlar mısın savaşın nasıl başladığını? kapının eşiginde İsa'nın diriliş mektubu düştü ceketimin delikli cebinden bir zaman, kıpırtısız durdu. sizin zamanınız var mı?

II.

neresine dokunsam fayda etmez artık yaşadığımız şeyler sevinmiyor insana

III.

O aceleci anne kekeme sesiyle, duruma uymak için biraz yağmurda kırılabilirceğimi anlıyorum anne, kurtarmazsın bu yüzden mi? Vaz geçemem, yepyeni bir başlangıca doğru, dünyada doğan bir bebekti hatırlar mısın savaşın nasıl başladığını? kapının eşiginde seni parçadım aynam olacak ve uzanıp yakalayacağım o parçaları bana bakıyordu medeniyetin gözleri, sonuncusu olacak nedenlerimin

IV.

gidiş tüm oğullar ölü doğdu.

V.

beni sen paramparça büyüttün. ✨

KRONOLOJİK AĞUSTOS / EMİR SÜLEYMAN TEMÜR

herkes bu günlerde sonbaharı seviyor inkar edemem ben de seviyorum ama ağustos aşıamları... ağustos aşıamları değil hatta sabahları, ikindileri, yatmaları... ve şöyle gider ömrümde sırası: her birinde hep sıcak ve terini silerken böğrümün sallanan o salıncak gidip gelişidir ağustosu biten ömrümün.

ah ağustos günleri... sokaklarında oynadığım o yamuk

kalabalık ve mutlu mahallemin ben eminim aşkımı daha güzel olacak salıncakçı emin, arkadaşlarım emin. ve on bir ay boğazımdan akan sularım ağustosta sanki o beni içer bir sokukta ben ondan akanım. ah ağustos günleri... belki bu senesinde yolum meleketime düştümtür fındığın, kirazın gazelleri başıma üşüştümtür. ah ağustos günleri... ilk içtiğim şurubun acı ve yükselip düşen göğsümde buruklaşan bu heyecan ertesi sabahında can katarak cana, can. sabahında dumanların mavi aşkımında gri olduğu ağustos gel mutlu et beni ve bizi her üzümde ayların mevsimlerin taşıdığı toz. ah! ağustos günleri... güneşin, ayın birliğini kovaladığı günlerde başında acı şurubun etkisi şimdî her sahil her köşe ağustos meyhanesi göreliyorum ay nerede güneş nerede. her saatıyla tek başına mevsim olan ay gelişile sonbaharın, terk ediyorsun bizi soralarsa geçirdiğimiz saatleri say. gitse de geçmiyor ruhumda kalan izi. ✨

YOKSULLUGUMUZU KUŞLARLA PAYLAŞIRIZ / VEDAT ARAZ

"Sevdiğim kadınlara kış çöküyor çekip gideceğim için olmadıkları yerlere."

Dokunsam acısı hafifleyecek çiçekler var Keder sarımsı bacayı, kapısı kırık Ah! Eşiği yok bu sevdamın Gün aklı, tırela saçlarını Bırzdan vapur yavaş yavaş ayanlamıza Yoksulluğumuzu kuşlarla paylaşırız Mevsim renk atmak üzere Sokak yasıklı çocuklar göç telaşında Her günün eksiliyor saksıların ✨

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ÇIKTI

tüm kitapçılarda

Şiirlerde romanlarda, gelmiş geçmiş zamanlarda
 Tamburlarda kemanlarda, şarkılarla yaşıyorum
 Sevgilerden nakışlarla, mutlu mutsuz bakışlarla
 Kalpten kalbe akışlarla, alkışlarla yaşıyorum

Ne köşklerde ne sarayda, ne dünyada ne de ayda
 Benim yerim çok uzakta, dualarla yaşıyorum
 Şarkılara duygu seren, çilelere göğüs geren
 Dertli gönüllere giren, işte benim Zeki Müren

